

JESUS

CHRIST PROCESSED
MAY 01 2006
GTU LIBRARY

THE KING
OF GLORY

SOLIA

THE
HERALD

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:
Hieromonk Calinic Berger Ph.D.
Rev. Dr. Remus Grama
Rev. Dr. Cornel Todeasa
Hdcn. Sebastian Dumitrascu
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656; Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Clergy Changes</i>	2, 7, 9, 12, 15, 16
<i>Pascha Pastoral Letter 2006,</i> <i>His Eminence Archbishop Nathaniel</i>	3-5
<i>From the Lenten Homilies of St. Ephraim</i> <i>of Syria</i>	6
<i>Press Releases from the Orthodox Church</i> <i>in America</i>	7
<i>It's Only a Paper Moon, or Where Does</i> <i>the Date of Pascha Really Come From?,</i> <i>Very Rev. Protopresbyter Lawrence Barriger</i> .	8-9
<i>The Next Triumph of Orthodoxy,</i> <i>Rev. Fr. Aris P. Metrakos</i>	10-11
<i>Clergy & Parish Tax Information (U.S.)</i> <i>and Authorization to Work Without</i> <i>Permit (Canada)</i>	12
<i>St. Ephraim's Prayer, Rev. Fr. Eugen Rosu</i>	13
<i>Parish Register</i>	14
<i>Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>Scrisoare Pastorală la Sf. Paști 2006,</i> <i>+ NATHANIEL, Din milostivirea lui</i> <i>Dumnezeu, Arhiepiscop de Detroit și al</i> <i>Episcopiei Ortodoxe Române din America..</i>	17-19
<i>Cuvânt de Suflet, Postul bucuriei sau bucuria</i> <i>de a posti, +IRINEU. Episcop Vicar</i>	20, 24
<i>Scrisoare Pastorală despre Sfânta</i> <i>Spovedanie, +Arhiepiscop VALERIAN</i>	21-22
<i>Comunicat de Presă din partea Bisericii</i> <i>Ortodoxe în America</i>	22
<i>Denie, Dumitru Ichim</i>	22
<i>Durerile Evei, Florica Bațu Ichim</i>	23
<i>Educarea Creștină a Familiei,</i> <i>Cuvioasa Muceniță Evdochia,</i> <i>Maica Preoteasă</i>	23-24

CLERGY CHANGES

ORDINATIONS

ANTONESCU, Rev. Dn. Cosmin was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 25 December 2005, at St. George Cathedral, Southfield MI.

(BERGER), Riasafor Monk Calinic was ordained into the Holy Diaconate by His Beatitude, Metropolitan HERMAN on 15 August 2005, at The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI.

(BERGER), Rev. Hierodeacon Calinic was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 12 March 2006, at St. George Cathedral, Southfield MI.

BOGDAN, Ioan Iosif was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 18 September 2005, at St. George Cathedral, Southfield MI.

BUJEA, John, Ph.D. was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 23 April 2005, at St. George Cathedral, Regina SK.

GOODWIN, James Craig was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 13 November 2005, at St. George Cathedral, Southfield MI.

GOODWIN, Rev. Dn. James Craig was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 26 December 2005, at The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI.

NEAGOE, Nicolae Constantin was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 26 June 2005, at The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Cathedral, Cleveland OH.

STOICA, Narcis was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 30 October 2005, at Holy Trinity Church, Los Angeles CA.

STOLERU, Paul Catalin was ordained into the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU on 2 May 2005, at The Ascension of the Lord Mission, Montreal QC.

Cont. on page 7

PASTORAL LETTER 2006

THE RESURRECTION OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

To our beloved clergy, monastics and right-believing faithful of our God-protected Episcopate,
Grace, Mercy and Peace from Christ the Lord who is Risen,
and from us, fatherly love and hierarchal blessings.

"There will be a resurrection of the dead, both of the just and of the unjust."

(Acts of the Apostles 24:15)

Dearly Beloved,

Christ is Risen! Truly, He is Risen!

"There is no need for alarm. You are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified: he has risen, he is not here. See, here is the place where they laid him. But you must go and tell his disciples and Peter, 'He is going before you to Galilee; it is there you will see him, just as he told you'" (Mark 16:6-7).

These are the words addressed to the three women by the "young man in a white robe" who stood at the entrance of the empty tomb of our Lord Jesus Christ. The women disciples had come there to complete the anointing of the Lord's crucified body. Since that time, believers have exchanged with one another this amazing and unique announcement: Christ is Risen! Truly he is risen! From Saint Matthew's Gospel we know that the disciples did meet Jesus in Galilee where he spoke to them and remained with them for 40 days. At his ascension, he told them, and through them, us, "...know that I am with you always; yes, to the end of time" (Mt. 28:20).

As Christians, we believe and state that *"Jesus ascended and sits at the right of the Father"* (Creed), interceding for us in his resurrected state. Saint Ignatius, Bishop of Antioch (circa 35-107), a disciple of Saint John the Evangelist, along the journey to his martyrdom in Rome under the Emperor Trajan, wrote several letters which emphasize his faith in the resurrection of Jesus and of all mankind. *"For I know and believe that after the resurrection he (Jesus) was in the flesh. And when he came to the people around Peter, he said to them, 'Take, handle me and see, that I am not a bodiless phantom.' And at once they touched him and believed, being mixed together with both his flesh and his spirit. For this reason they scorned even death, and were found to be above death. And after his resurrection he ate with them and drank as a fleshly being, even though he was spiritually united to the Father"* (Letter to the Smyrnaens 3:1-3).

Today, we are celebrating this great Sunday of Sundays, the *"feast of feasts and festival of festivals on which we praise God forever"* (Canon of Pascha) because of the restoration of life and the annihilation of death! Saint Ignatius also reminds us that the reason why Christians do not keep the Hebrew Sabbath but keep the Lord's day in commemoration of his resurrection from the dead (Sunday) is that new life sprang up through Jesus and this through his death.

There are some who, even today as through the centuries, try to explain away the resurrection of Jesus Christ as being an event simply imagined by later followers of the Lord. We find, however, that belief in the resurrection of the Lord Jesus was the basis for Christianity. The "young man in white" at the tomb, an angel of the Lord, and the apostles and disciples bore witness to what they saw. They taught the next generation, and they the next and the next. The resurrection of Christ from the tomb will be taught without ceasing to the ages of ages.

Let us review the experience of the Pharisee Saul who became Saint Paul, the same one who turned from persecuting the disciples of Jesus into the great Apostle of Christ for the pagans. *"There will be a resurrection of the dead, both of the just and of the unjust"* (Acts 24:15) Paul stated before the Roman governor, Felix. Saul was accused of "stirring up trouble among the Jews, the world over ..." (Acts 24:5).

To this charge Paul responded: *"I worship the God of my ancestors...and I hold the same hope in God as they do that there will be a resurrection of good men and bad men alike"* (Acts 24:14-15). To the governor, Paul repeated what he had said before the Sanhedrin: *"I stood up among them and called out: 'It is about the resurrection of the dead that I am on trial before you today'"* (Acts 24:21).

Later, in front of Festus, another governor, Paul states: *"Why does it seem incredible to you that God should raise the dead?"* (Acts 26:8). After he described his own conversion to believe in Jesus Christ on the road to Damascus, Paul stated: *"...and so I have stood firm to this day, testifying to great and small alike, saying nothing more than what the prophets and Moses himself said would happen: that the Christ was to suffer and that, as the first to rise from the dead, he was to proclaim that light now shone for our people and for the pagans too"* (Acts 26:22-23). King Agrippa, who was present, said to Paul, *"A little more, and your arguments would make a Christian of me"* (Acts 24:28). Thanks be to the merciful God that we are baptized into Christ, and as Christians we do hold firm to the faith of the apostles, and we do offer the same worship as our fathers offered to God.

Dearly Beloved, that section of Sacred Scripture which we call the Old Testament, testifies to the great works which God performed for his chosen people and *"the promises he made to Abraham and to his descendants forever."* It also contains the godly-inspired statements of prophets and holy people in whose wisdom sayings are kernels of the promise of a Savior to come, Immanuel, *"God-with-us."* This savior or messiah would be born of a virgin, and for the salvation of mankind he would suffer death, but he would not suffer bodily corruption. Through his death and resurrection there would be a resurrection from the dead of all peoples. About this Suffering Servant of God, the great Prophet Isaiah clearly states: *"And yet ours were the sufferings he bore, ours the sorrows he carried...Yet he was pierced through for our faults, crushed for our sins. On him lies a punishment that brings us peace, and through his wounds we are healed"* and further, *"... God burdened him with the sins of all of us"* (Isaiah 53: 4-6).

Let us recall what another inspired prophet, Ezekiel, spoke in prophecy about the dry bones strewn on a battlefield: *"The Lord God says this to these bones: 'I am now going to make the breath enter you, and you will live',"* and further, *"I prophesied as he had ordered me, and the breath entered them; they came to life again and stood on their feet..."* (Ezekiel 37:5, 10). From these two Old Testament texts, we understand that a belief in a resurrection of the dead predates the coming of Jesus Christ.

In Saint Paul's first letter to the Thessalonians (modern day Salonika), he reminds the converted pagans: *"...you broke with idolatry when you were converted to God and became servants of the real, living God; and how you are now waiting for Jesus, his Son, whom he raised from the dead, to come from heaven to save us from the retribution which is coming"* (I Thessalonians 1:9-10). By the word, *"living,"* he means that they turned from stone and clay and metal pagan images to belief in the Immaterial Creator, the One whom Jonah described to the sailors who cast him overboard as *"the God of heaven, who made the sea and the land"* (Jonah 1:9). Dearly beloved, we too must be on guard not to make for ourselves new idols to replace the true and living God of our fathers, not images of idols but idols of materialism, secularism, and hedonism.

This very letter to the Thessalonians was written about the year 49 of our Lord, perhaps some ten years or so after his crucifixion and resurrection! So, we see that this is what the Church has always and everywhere taught from the very beginning: that Jesus is alive and will return to earth. This is what Christians have believed and held fast through centuries of persecution. Let us not fall into the error to think that our age demands a *"modern message,"* a different Gospel. This would be the error to think that our generation is not in need of salvation through faith in Jesus Christ because we, today, are more intelligent or have made some kind of cumulative *"progress"* beyond previous generations. Human nature is wounded from Adam's fall, and we are all descendants of Adam. There is no *"progressive"* bettering of mankind through the ages. Everyone born stands in need of God's grace to overcome personal human weaknesses. There is no *"collective"* amelioration of humanity. Each generation, each person must respond to the same call of life and the same call to death. That is why being born of the flesh, we must be born of the Spirit in Holy Baptism and live a new life in Christ our hope.

We have the lives of those who have lived before us to encourage us. They recognized their human limitations, accepting God's grace to lead good lives in the hope of the eternal and blessed life to come. They lived the profound truth of the resurrection of the dead. We, too, must live our lives based on this

faith in Christ Jesus, in the resurrection and the judgment to come; and in turn, we must pass it on to our own children through our example.

During the funeral service held over every Orthodox Christian, over you and over me, these words of Saint Paul to the Thessalonians are chanted: *"We want you to be quite certain, brethren, about those who have died to make sure that you do not grieve about them, like most other people who have no hope. We believe that Jesus died and rose again, and that it will be the same for those who have died in Jesus: God will bring them with him"* (I Thessalonians 4:13-14). Is this not the most comforting statement to hear? These words of great hope and trust in God should shape our lives. Certainly, we Orthodox Christians do have this hope, and our hope shall be fulfilled as promised by God himself; but, we must live out our hope, hour to hour, day to day and year to year, and not waver.

There is a price-tag on resurrection, Paul warns us: *"Don't delude yourself into thinking God can be cheated: where a man sows, there he reaps; if he sows in the field of self-indulgence, he will get a harvest of corruption out of it; if he sows in the field of the Spirit, he will get from it an harvest of eternal life. We must never get tired of doing good, because if we don't give up the struggle, we shall get our harvest at the proper time. While we have the chance, we must do good to all and especially to our brothers in the faith"* (Galatians 6:7-10).

We live in this age but are encouraged to remember that *"For us, our homeland is in heaven, and from heaven comes the Savior we are waiting for, the Lord Jesus Christ, and he will transfigure these wretched bodies of ours to be like his glorious body. He will do that by the same power with which he can subdue the whole universe"* (Philippians 3:20-21). Here is the basis for our statement in the Creed that we await the Lord to come again from the heavens to transfigure us and give us *"...the inheritance that can never be spoiled or soiled and never fade away, because it is kept for you in the heavens"* (I Peter 1:4).

The continuity of the teachings of the apostles was assured through their own disciples. Shortly after Saint Paul wrote his letters, Saint Clement, disciple of Saint Peter and later Pope of Rome (+99) also martyred under the Emperor Trajan, states: *"Those who were made perfect in love by God's grace have a place among the godly, and they will be made manifest in the visitation of the kingdom of the Messiah. For it is written, 'Enter into your chambers for a very little while, until my anger and wrath have gone away, and I will remember you on a good day, and I will raise you from your graves'"* (I Clement 50:3-4). Thus, we know that from the apostles and through their disciples, the Church has always taught and believed in the real resurrection of our Lord Christ from among the dead.

Followers of Jesus Christ have died witnessing to their beliefs in the resurrection. So died all the Apostles except John the Evangelist, the youngest. After the apostolic age there were multitudes of martyrs through the ages including our own day. The patron of our first hierarch, Bishop Policarp Morusca, was Saint Policarp, Bishop of Smyrna (circa 69-155), disciple of Saint John the Evangelist and great martyr under Emperor Marcus Aurelius. In his own letter to the Philippians, he exhorts: *"For if we pleased him (Jesus) in the present age, we shall receive also the age to come, just as he promised us, that he would raise us from the dead, and that if we conduct ourselves worthily with him, we shall also reign with him, if we have faith"* (Philippians 5:2).

In the "Prayer of the Third Antiphon" of the Divine Liturgy, we pray: *"Give us in this present age the knowledge of your truth and bestow on us in the future age, everlasting life."* Although we could bring forward more and more witnesses to the truth, there is no need for us to go on. We call on you to read the lives of the saints, the wonderful, great and humble teachers of the Church. What we have presented in our Pastoral Letter is sufficient, we think, to rally us to strengthen our hope, straighten our life and share with others this reason for our joyous celebration this Pascha Day.

Let us, on this great day of Christian celebration, together cry out to the All-holy Trinity: *"I give you thanks...that I have a part...in the resurrection of eternal life, both of soul and body"* (Martyrdom of Policarp 1.42), because as Christians we know that: *"There will be a resurrection of the dead, both of the just and of the unjust"* (Acts 24:15). Thus, it is in the heights of joy that we greet one another, *"Christ is risen. Truly he is risen!"*

+NATHANIEL

By the grace of God,

Archbishop of Detroit and the Romanian Orthodox Episcopate of America

FROM THE LENTEN HOMILIES OF ST. EPHRAIM THE SYRIAN

CATECHESIS 64

On the incarnate dispensation of our Lord Jesus Christ, and that we should celebrate spiritually. It was spoken on the day of the Annunciation.

Brethren and fathers, the Annunciation is here and it is the first of the Feasts of the Lord, and we should not simply celebrate as most do, but with understanding and with reverence for the mystery. What is the mystery? That the Son of God becomes son of man, using the holy Virgin as the means, dwelling in her and from her fashioning for himself a temple and becoming perfect man. Why so? *That he might ransom those under the law, as it is written, and that we might receive sonship* [Gal. 4,5.]; that we may no longer be slaves, but free; no longer subject to the passions, but free of passions; no longer friends of the world, but friends of God; no longer walking according to the flesh, but according to the spirit. *Those who walk according to the flesh, think the things of the flesh; those who walk according to the spirit, the things of the spirit; for the thought of the flesh is death; but the thought of the spirit, life and peace. And so the thought of the flesh is hostile to God, for it is not subject to the law of God. Indeed it cannot be. Those who are in the flesh cannot please God* [Rom. 8,5-8.].

In brief this is the power of the mystery, and this is why we should celebrate spiritually and behave spiritually, with holiness and justice, with love, with gentleness, with peace, *with forbearance, with goodness, with the Holy Spirit* [2 Cor. 6,6.], so that as far as we ourselves are concerned we do not render the dispensation of our Lord Jesus Christ empty and ineffectual. Not only that, but we should both pray and grieve for the world. Why so? Because the Son of God came to save the world, and the world rejects him. Tribes and languages reject him; the barbarian nations reject him, those who have had his holy name invoked upon them reject him, some through abandoning the faith, others through their evil lives.

What should he have done and did not do? Being God he became man, *he humbled himself, becoming obedient unto death, the death of the cross* [Phil. 2,8.]; he gave us his body to eat and his blood to drink; he allowed us to call him Father, Brother, Head, Teacher, Bridegroom, Fellow-heir and all the other titles which there is no time to mention now. And still he is rejected, and still he bears it. *For, he says, I have not come to judge the world, but to save the world* [John 12,47.]. What then is there to say, brethren? That the genuine disciples are grieved by the rejections of their fellow-disciples, thus showing love both for the teacher and for the disciples. So too, genuine servants suffer

in the same way from the desertions of their fellow-servants. This is why the great Apostle orders that *we should offer supplications, prayers, entreaties, thanksgivings on behalf of all mankind, for kings and for all in high positions* [1 Tim. 2,1-2.]; and elsewhere he says this on the subject, *I speak the truth in Christ, I do not lie, my conscience bears witness with me in the Holy Spirit, that I have a great grief and unceasing anguish in my heart; for I have prayed that I might be anathema to Christ for the sake of my brethren, my kinsmen according to the flesh* [Rom. 9,1-3.].

You see the power of love? You see the height of friendship? Moses shows it too when he says to God, *If you will forgive them their sin, forgive; if not, wipe me out of the book which you have written* [Exodus 32,32]. So we too, as genuine and not counterfeit disciples, should not only look to what concerns ourselves, but we should grieve and pray for our brothers and for the whole world; for by so doing what is pleasing to the Lord we shall become inheritors of eternal life, in Christ Jesus our Lord, to whom be the glory and the might with the Father and the Holy Spirit, now and for ever, and to the ages of ages. Amen.

From the website of the American Carpatho-Russian Orthodox Diocese in the U.S.A. (www.acrod.org). All texts and translations are copyrighted to ©Archimandrite Ephrem.

WISDOM

One cannot love without suffering. The greatest pain is that of loving to the utmost. Christ loved so much that He gave Himself up to a terrible death. The saints too. Paradise always costs this price. Prayer for the world is the fruit of extremely deep and acute suffering.

Mother Gavrilia Papayanni

Posted on Ancient Church – An Eastern Orthodox Blog (<http://evlogeite.com>).

BE A FRIEND OF SOLIA

Send your donation to:
Romanian Orthodox Episcopate
PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185

PRESS RELEASES FROM THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

A Statement of the Holy Synod of Bishops of The Orthodox Church in America

March 1, 2006

“Let all things be done decently and in order”.
(I Corinthians 14:40)

The Holy Synod of Bishops of The Orthodox Church in America, under the chairmanship of the Primate, His Beatitude, Metropolitan Herman, met in Extraordinary Session.

The Holy Synod has decided upon the following course of action, continuing to encourage financial accountability, and trust within The Orthodox Church in America.

1. Implement Best Practices for Non-Profit Financial Accountability.

Following are the six best practice principles for financial accountability considered applicable to The Orthodox Church in America:

1. Ensure clear and decisive financial governance
2. Adopt ethics and conflict of interest policies
3. Implement appropriate financial controls
4. Conduct annual independent financial audits
5. Ensure transparency of financial data and performance
6. Maintain knowledge on emerging non-profit issues

2. Review the Disposition of all Monies Collected Through All OCA Appeals from 2001.

Our objective is to have a report from the external CPA firm of Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP for presentation to the Holy Synod by the time of the Spring 2006 meeting.

3. Conduct Independent Financial Audits from 2004

In conformity with past practice, the external CPA firm of Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP will conduct independent audits for all 2004 and 2005 accounts. We have instructed them to give us fair and impartial assessments of our financial controls, and accounting results, providing us with recommendations on how the process can be improved, and made more transparent, disciplined, and accountable.

4. Review of reports at the Spring Session of the Holy Synod

The bishops will review the independently audited reports of 2004 and 2005, and the report on the appeals, when they meet for their Spring 2006 Session, and take such action as may be appropriate (such as establishing a special committee of review).

On the threshold of the Great Fast, we exhort the faithful to remember the Holy Gospel, to conform to the example of Christ, and to live as Christians in mutual repentance and forgiveness.

Administrative Committee Meets

SYOSSET, NY [OCA Communications] — (March 16, 2006) In response to questions regarding financial accountability, the Administrative Committee of the Metropolitan Council of the Orthodox Church in America met today in Extraordinary Session at the church headquarters in Syosset, New York.

His Beatitude, Metropolitan Herman announced that as the Primate of the Church, he has retained the law firm of Proskauer Rose LLP to undertake an internal investigation of allegations relating to the finances of the Church.

He also announced that the accounting firm of Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP, presently engaged to conduct an Independent Audit of all Church financial accounts for the years 2004 and 2005, has been engaged further to examine the disposition of monies collected through OCA appeals from 2001 through 2005.

Metropolitan Herman also announced that he will authorize any additional engagements with the accounting firm as requested by the attorneys conducting the internal investigation.

He also announced that Protopresbyter Robert S. Kondratich has been relieved of his service as Chancellor of the Orthodox Church in America.

Further administrative announcements will be forthcoming.

Clergy Changes *Cont. from page 2*

TUDORA, Rev. Dn. Catalin Vasile was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 6 November 2005, at The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Church, Colleyville TX.

ACCEPTED BY THE EPISCOPATE COUNCIL

CAPSA, Rev. Fr. Iustin was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

(CIMBRU), Rev. Hierdeacon Damaschin was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

GRADINARU, Rev. Fr. Ciprian George was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

LUTAS, Rev. Fr. Gheorghe Cristian was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

Cont. on page 9

IT'S ONLY A PAPER MOON, OR WHERE DOES THE DATE OF PASCHA REALLY COME FROM?

Very Rev. Protopresbyter Lawrence Barriger

... Computing the date of Pascha was a thorny issue in the early Church and even after the First Ecumenical Council of Nicaea. As late as the year 387 AD, St. Augustine noted that Pascha was being celebrated on three different dates in the Roman Empire: churches of the East were celebrating on April 25th, the Italian churches on April 18th and the churches in Gaul on yet a third date.

The reason this happened is largely in part because the computation of Pascha was only loosely based on the actual observance on the cycles of the sun and moon. From the third century on, Christians were attempting to derive repeatable and predictable Paschal Tables or "Paschalia" that would allow the prediction of the date of Pascha for any year. It was often the differences in the charts used that accounted for the differing dates in various places.

The Council of Nicaea, while dictating the time when Pascha should be observed, never adopted or imposed a uniform Paschal Table on all churches nor did it establish any church authority with the responsibility for computing this date.

Even before the Council of Nicaea in 325 AD, the Patriarchs of Alexandria would send out a letter at the beginning of the year announcing the date of Pascha. Since this city was known as respected in antiquity for its astronomers (it was the Alexandrian Sosogenes who compiled the Julian Calendar that we still use today in modified form), it was to the Patriarchate of Alexandria that the Church turned to calculate this date and to announce it. (Although, from the letter of St. Augustine, it is also apparent that not every church subscribed to the Alexandrian date).

The Alexandrian Patriarch Theophilus (who ruled 385-412 AD) and his nephew, St. Cyril of Alexandria (who held the office of Patriarch 412-444 AD), both produced charts that calculated the date of Pascha until 531 AD.

The further computation of the Paschal Table, or "Paschalia," was taken up early in the 6th century by a Roman monk named Dionysios, whose nickname was "*Exiguus*" (i.e., "Shorty"). Refining the tables of St. Cyril, he put forth a Paschal Table that would allow for the calculation of the date of Pascha in any year. A version of this table is still in use by all Orthodox Churches....

The beginning point of all of these charts [tables] was the lunar calendar devised by the Alexandrian astronomer Meton four hundred years before Christ that repeated itself every 19 years.... It was also observed that Sunday would fall on January 1st every 28 years according to the Julian Solar calendar....

The number of years in the solar and lunar cycles was multiplied to give a product of 532 years. This period of 532 years was known as an "indiction." ... This 532 year period represents a harmony between the lunar and solar calendars, and the dates of Pascha will repeat every 532 years. Hence, this Paschalia or Paschal Table can be used to calculate the date of Pascha for any given year until the end of time.

The Roman emperor Arcadius adopted the system of indictions at the beginning of the 5th century. (The Emperor Constantine also introduced 15 year indictions mainly for tax purposes – these are noted on September 1st, the beginning of the Church year – but have no bearing on the Paschalia). [For example,] the year 2002 is the 62nd year of the fourth indiction from the birth of Christ (which began in 1940), or the 62nd year of the 15th indiction from the creation of the world – which Christians traditionally dated as taking place in 5,508 BC. (The Dionysios mentioned above also gave us the system of dating the years after the Birth of Christ. Before that, they were dated from "the time of the martyrs." This was the reign of the Emperor Diocletian – a fierce persecutor of Christians – which began in 284 AD. He changed in his Paschal Tables the abbreviation "AD" from "*anno Diocletiani*" (the year of Diocletian) to "*anno Domini*" (the year of our Lord) and began counting from the year one. The ancient Romans dated their years "*Ab Urbe Condita*" (AUC) from the founding of the city of Rome. By this reckoning, Christ was born in the year 753 AUC – which corresponds to 1 AD. The Coptic Orthodox Church in Egypt still dates its year from "the time of the martyrs".)

If you have read this far, you probably are curious how the Paschal Chart is used. Well, there are actually several ways of doing the mathematics with the chart. However, I have discovered that they all lead to the same conclusion. But first we must cover some rules. For the purposes of the Paschal Table, the Full Moon is reckoned according to the chart and is not the real, astronomical Full Moon, but is rather a computed "paper moon." This was known and accepted in ancient times and, generally speaking, was not viewed as problematical. Likewise, the equinox is always assumed to fall on March 21st as on the Julian Calendar (i.e., April 3rd on the civil calendar ... since the Julian calendar is thirteen days behind "real time," you can see that the dates involved cannot match up with the actual phases of the moon). The earliest date that Pascha can occur is March 22nd; the latest is April 25th (the civil calendar dates are April 4th to May 8th).

Additionally, the date of Passover is computed as

being the 14th day of the new moon after the equinox – this is the reference to the “full moon” in the traditional formula. Here the Church essentially computed its own date for Passover and disregarded any Jewish calculations....

However, if the date of Pascha falls on the beginning of the Jewish Passover, it is delayed one week. (This provision ... seems to date from a later misunderstanding that stemmed from the disregard of the Jewish date of Passover, in setting the date for Pascha ... later on, this conscious disregard was misinterpreted to mean that Pascha must not coincide with Passover)....

The Perpetual Paschal Table is a marvelous harmony of both the Solar and Lunar calendars and cycles. It is a work of mathematical art, considering that those who devised it centuries ago had neither telescopes nor accurate clocks. But herein lies its flaw also; because the time of the earth rotating around the sun and the phases of the moon could not be calculated to precise hours, minutes and seconds, the passage of time has caused these tables to very noticeably be out of sync with “real time.”

The ancients were aware that there was some discrepancy but generally did not think it serious enough to be reckoned with. In our own time, there have been concerns raised about both the use of the Julian calendar and the Paschal Tables based on it.

Any revision of the Paschal Tables should be undertaken not out of any concern for ecumenical gestures, but that the whole of the Orthodox Church will more accurately observe the date of Pascha. (The Gregorian-reformed Paschalia used by our Roman and Protestant friends and neighbors is far from perfect as well. While the Julian Calendar Paschalia repeats itself every 532 years, the Gregorian takes 5,700,000!).

Any attempt to introduce a reform of the Paschalia that has not been accepted by the whole of Orthodoxy will only result in further divisions between Churches. It is plain to see for all that the observation of the civil calendar for the fixed feast days of the Church by some churches has resulted not in a further strengthening of the bond of unity, but has been a source of division among us.

Centuries ago, St. John Chrysostom said this about the whole calendar issue, and his remarks are appropriate to close this article:

The Church does not recognize the exact observance of dates. In the beginning, the Fathers decided to come together from widely-separated places and to fix the date of Pascha; the Church paid respect to the harmony of their thinking, loved their oneness of mind, and accepted the date that they enjoined. My earlier remarks here have proved adequately that it is impossible for us or for you or for any other man to arrive at the exact date of the Lord's day, so let us stop hurting ourselves in big things while we indulge our rivalry over the small. Fasting at this time or that is not a matter for blame. But to rend asunder the Church,

to be ready for rivalry, to create dissension ... these are unpardonable; these do demand an accounting; these do deserve serious punishment (Contra Iudaeorum III:12,13).

Editor's note: *The complete article originally appeared in The Church Messenger, a publication of the American Carpatho-Russian Orthodox Diocese in the USA, on 12 May 2002, pages 4-5. V. Rev. Fr. Lawrence Barriger is a member of the faculty of MMI Preparatory School, Freeland, Pennsylvania, where he teaches Latin. He is also the parish priest of St. Michael's Orthodox Church.*

Clergy Changes *Cont. from page 7*

MAEREAN, Rev. Fr. Ionut was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

MAHLER, Rev. Fr. Octavian was accepted from the Church of Romania on 14 May 2005.

MALETTA, Rev. Fr. Paul was accepted from the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church in the USA on 14 May 2005.

MEHEDINCU, Rev. Fr. Dan was accepted from the Church of Romania on 14 May 2005.

MOLDOVAN, Rev. Fr. Daniel was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

MUNTEANU, Rev. Fr. Alin was accepted from the Church of Romania on 14 May 2005.

NICOLAU, Rev. Fr. Dan was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

POSTOLACHE, Rev. Fr. Daniel was accepted from the Church of Romania on 8 October 2005.

SICOE, Rev. Fr. Cosmin was accepted from the Church of Romania on 14 May 2005.

ASSIGNMENTS

ANTONESCU, Rev. Dn. Cosmin was released from attachment to St. John Chrysostom Mission, Nashville TN, and was attached to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, as deacon, effective 20 February 2005.

ANTONESCU, Rev. Fr. Cosmin was released from attachment to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, effective 24 March 2006, and was assigned to Holy Trinity Church, Youngstown OH, as parish priest, effective 25 March 2006.

BARR, Rev. Fr. Romulus was released from all duties at St. Andrew the Apostle Mission, Brooksville FL, effective 28 February 2006, and was assigned to St. Stephen the Great Mission, Clearwater FL, as parish priest, effective 1 March 2006.

(BERGER), Rev. Hierodeacon Calinic was attached to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, as deacon, effective 15 August 2005.

(BERGER), Rev. Hieromonk Calinic was released from attachment to The Nativity of the Ever Virgin

Cont. on page 12

THE NEXT TRIUMPH OF ORTHODOXY

By Rev. Fr. Aris P. Metrakos

Another Sunday of Orthodoxy has come and gone. Anyone who bothered to attend a Pan-Orthodox vesperal celebration of the final victory over iconoclasm and the accomplishments of the seven Ecumenical Councils — and by all accounts, most American Orthodox stayed home — was treated to the standard Lenten fare: a group of clergy that looked more like they were ready to saddle up and rescue Frodo Baggins than they were to follow in the footsteps of the Apostles, a congregation that resembled a Fellini film, and a sermon filled with self-aggrandizing rhetoric.

After the obligatory pot-luck reception, the ethnic Orthodox packed-up their “Lenten cheese-pies” and climbed into their luxury sedans and SUV’s so that they could go out for some “real food.” Some converts wondered why they gave up *Amazing Grace* for the *Dismissal Hymn of St. Mark* (aren’t they both in the third tone, after all?). Other converts dutifully wrapped-up their head coverings before scarfing down the remaining strawberries dipped in dairy-free chocolate. Everyone felt a little bit better about the “Triumph of Orthodoxy”, the prospects for Orthodox unity, and the inevitability of “Making America Orthodox.”

But what is it all for?

Over two centuries after the first Orthodox came to America and four generations after the immigration of the Great Unwashed who established the majority of this country’s parishes, the prospects for an indigenous American Orthodoxy seem more incense-clouded than ever. People on both side of the argument are still pumping out opinion pieces and quasi-academic articles about the role of language and culture in American Orthodoxy (yawn!). The secularists among us are still trying to convince us that God is pro-choice (huh?). The most visible sign of an emerging American Orthodoxy is that another major jurisdiction now has its own set of controversies and accompanying scandal-mongering website (this is the faith of the Apostles?)

Those of us who pray for a unified American Orthodoxy and who are truly convicted that America needs a powerful Orthodox witness need not lose heart. We’ve been beating the wind for so long debating the role of language and the respective virtues of beeswax versus paraffin candles that we have made ourselves raw and more than a little bit seasick.

I propose that if we want to make it to the distant shores of American Orthodoxy that we change the tack of the Ark of Salvation in the following three ways.

Our Mission

No matter how many times I try to convince myself otherwise, I can only find two biblical reasons for the Church’s existence: The Great Commission and help-

ing the “Least of our brethren.” If we were to read the gazillions of words our jurisdictional headquarters and parishes churn out daily, we would be hard pressed to conclude that the Church’s divine vocation is to make new Christians and to help those in need. This is not to imply that our clergy and lay-leaders are not faithful, intelligent and well-intentioned. We’ve just forgotten why we set sail in the first place.

Everyone is guilty of this mission creep. Some Orthodox want to preserve their ethnic identity, others the glory of Byzantium or Mother Russia. There is the pietism of prostrating super-Orthodox and the petulance of the president of the parish organization who has been told by the priest that there really is a Nativity Fast. We produce DVD’s, CD-ROM’s and Websites with ease. In all of our busyness, we forget that Jesus Christ called us to “make disciples of all nations” and to feed the hungry and clothe the naked.

Some might argue that the Church exists to impart God’s grace through the sacraments. Obviously! But what are we to do with that grace? Feel really good about ourselves so that the “Triumph of Orthodoxy” can become the “Triumphalism of Orthodoxy?”

Please do not think that I am advocating the abolition of parish basketball leagues or that I am denigrating the importance of the sacraments. My plea is this: Can’t we all agree that every Orthodox jurisdiction in America, every diocese, archdiocese, metropolis and every parish exists principally to convert people to Jesus Christ and to help the needy? The day that we adopt this biblical vision of Church is the day when we will find ourselves less than a generation away from Orthodox unity.

Sheep and Goats

Ask a priest the following: “Father, how many families are there in your parish?” You’ll probably get an answer like this: “We have 525 families on our mailing list, 350 that participate in the parish, and 325 that support the Church.” These aren’t useless numbers; we just don’t know how to use them.

This hypothetical parish is probably wasting a lot of time going after the 175 “lost sheep” families (525-350=175) Every year there will be phone campaigns, adjustments in schedules, and linguistic concessions made specifically with the hopes of bringing home the “lost sheep.” If we were honest with ourselves, we’d recognize that these 175 aren’t lost sheep. They are goats.

Sheep are part of a flock that follows the Shepherd. Goats are cranky loners that eat garbage and want to do their own thing. Those 175 families know where the church is; they choose not to be one of the flock. So why not just say, “My parish has 350 families, and

we're trying to get them all as involved as possible. There are another 175 Orthodox families out there whom we visit if they're in the hospital, but they have chosen not to be members of the Church."

Why is this shift in perspectives so important? Once we know the real membership of a parish, we can get a better handle on that community's make-up. Not all churches are the same. Some are composed principally of recent immigrants, others of American-born. Some are mainly college-educated, others blue-collar. Some think that non-dairy coffee creamer is "Pharisee powder," others think that chicken is "Lenten" because it's not beef or pork.

Now that the parish knows who it is, that flock can go out and do what God has called it to do: Make disciples and help people. An ethnic blue-collar parish will approach evangelism and outreach differently than a suburban convert church. But both must be engaged in this activity. Regardless of a community's demographics, once her members make a commitment to adhering to the Great Commission and helping the least among us, God will bless that church greatly.

This paring down of membership lists would provide as much clarity for national jurisdictional offices as it would for local parishes. Count the number of Orthodox parishes in the US and do some multiplication. It is mathematically impossible for there to be more than a few hundred thousand faithful Orthodox Christians in America. If we would stop saying that there are 3 million or 5 million (or whatever the number du jour is) American Orthodox, then we could begin to shape a Church that serves her members and that is dedicated to meeting the needs of Americans.

The Priests

While the future of American Orthodoxy is up to God, He has entrusted that future to His Priests. The prospect for an American Orthodoxy's success depends greatly upon the way that our priests do Church, and the way that our people treat their priests.

Most everyone would agree that it is a blessing that we are seeing the end of the "professional" cleric: the hale and hearty good-fellow that chomps cigars, hits golf balls, and sips Courvoisier with the boys. At the same time, the new model of priest being churned out of our seminaries might need to go back to the drawing board.

There is an emerging perception among young clergy that if we only did more vespers and parakleses that we would "save the Church." First, the Church doesn't need saving, Jesus already did that. Second, anyone who thinks that a plentitude of long services is a panacea need only look at the plight of Orthodoxy in Eastern Europe and the Balkans: by following exclusively this paradigm in parish life, the Church is slowly bleeding to death at the hands of the Evangelicals and secularists.

The Church in America needs priests who are themselves repenting; Priests that know that the sacra-

ments and the services are the beginning and the end of what we do, but that in between that Alpha and Omega, there is a whole lot of visiting, teaching, and developing of programs and strategies aimed at proclaiming the Good News; Priests that remember that Jesus spent more time with harlots and tax-collectors than He did in the Temple.

American Orthodoxy needs mission priests, not married monastics.

For their own part, when it comes to the way priests in America are treated, the laity needs to wake up and smell the incense. During the course of his ministry, every priest will suffer withering attacks from people who "do not like him." These assaults will take the form of phone calls to hierarchs, anonymous letter-writing campaigns, and petition drives.

To anyone among our laity that wants a unified American Orthodox Church but insists on using your parish priest to play out your unresolved feelings about your own father, please ask yourself the following before calling your next "secret" meeting. Is your priest essentially moral (not an adulterer, drunk, or child-molester)? Has he followed the teachings of Scripture and the mandates of the Canons? Does he foster a liturgical and sacramental life in the parish? Does he preach and teach? Does he visit the sick?

If the answer to all of the above is "yes", then instead of calling a secret meeting, why not sit down with your priest and resolve your problems like two Christians? After all, don't you both want the same things: to make new Christians and to help the afflicted? (If the two of you don't want these things, don't waste your time sitting down together, just go to the driving range and then have a brandy and a smoke.)

The next Sunday of Orthodoxy is a year away. What will be the subtext of next year's icon procession? Will the clergy be looking forward to Pan-Orthodox vespers about as much as they look forward to removal of polyps from their lower alimentary canal? Will the laity be judging their sisters and brothers by the length of their head coverings or the depth of their prostrations?

More importantly, what will Sunday of Orthodoxy 2057 be like? If we can all agree to a common biblical vision for the Church based on the Great Commission and the care of "the least of our brethren"; if we can stop wasting our time going after the goats; if we can get the parish clergy to stop playing monk and start being mission priests, while convincing the laity that "pinata" is not Spanish for priest, then maybe future generations will celebrate the triumphs of Third Millennium America Orthodoxy with the same vigor that we rejoice in Byzantine Orthodoxy's victories during the First Millennium.

Posted by OrthodoxyToday.org on March 23, 2006. Rev. Fr. Aris P. Metrakos is a Greek Orthodox priest and pastor of Holy Trinity Greek Orthodox Church in Columbia, SC. A former Naval Aviator, he spent seven years on active duty prior to attending seminary.

CLERGY & PARISH TAX INFORMATION (U.S.) AND AUTHORIZATION TO WORK WITHOUT PERMIT (CANADA)

UNITED STATES

W-2 and Federal TIN

Annually, by January 31, all clergy must receive a Federal Form W-2 from the parish. The parish cannot use the Episcopate's Federal Tax Identification Number (Federal TIN). The TIN is an Employer Identification Number (EIN). If the parish does not have an EIN, one may be obtained by completing Form SS-4, *Application For Employer Identification Number* which may be mailed or faxed for processing. The instructions for Form SS-4 provide both IRS service center addresses and phone or fax numbers. By mailing the completed Form SS-4 to the appropriate service center, you can obtain an EIN within 4 to 5 weeks. Using Fax-Tin, you can obtain the EIN by fax within 4 working days. You may also obtain an EIN immediately by telephone 5 days a week, Monday through Friday from 7:00 a.m. to 10:00 p.m., by calling IRS at (800) 829-4933. Another method of obtaining an EIN is to utilize the Internet-based Form SS-4 at <http://www.irs.gov/pub/irs-pdf/fss4.pdf>. Internet applications are not allowed for all types of entities. Please refer to the Internet application for these exclusions. **No parish is excused from providing Form W-2, and no clergy is excused from reporting his income and benefits as required by the Federal Government.** Although every parish and mission is incorporated in the State in which it is located, the Incorporation Number and State Tax Identification Number applies only to State taxes.

Section 501(c)(3) Status (Tax-Exempt)

Organizations organized and operated exclusively for religious purposes are eligible to file Form 1023, *Application for Recognition of Exemption Under Section 501(c)(3) of the Internal Revenue Code* (<http://www.irs.gov/pub/irs-pdf/f1023.pdf>). Each parish and mission must file Form 1023 with the Federal Government in order to receive a determination letter that recognizes their section 501(c)(3) status and specifies whether contributions to them are tax deductible. Parish Council members are responsible, as is the Parish Priest, to verify that the parish is registered with the Federal Government as a tax-exempt organization.

CANADA

Type of Work for which No Work Permit Required

R186(l) Clergy

R186(l) applies to persons whose employment will consist mainly of preaching of doctrine, presiding at liturgical functions or providing spiritual counseling, either as an ordained minister, a lay person, or a member of a religious order.

What a member of the clergy should have at the Port of Entry (POE):

- Proof of citizenship (passport, birth certificate and other photo identification).
- Letter of introduction from congregation parish/church he will be working with/at, duties to be performed and length of engagement.
- Address and telephone number as well as name of persons billeting/staying with. Living arrangements.
- Form of payment or contract if applicable.

The above list is not exhaustive. A foreign national applying for entry to Canada must provide necessary documentation and/or information so that the officer at the Port of Entry is satisfied of their purpose in coming to Canada and that suitable arrangements have been made for the care and support of the person entering Canada. (*Source: Citizenship and Immigration Canada*)

Clergy Changes *Cont. from page 9*

Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, effective 24 March 2006, and was assigned to Holy Cross Church, Hermitage PA, as parish priest, effective 25 March 2006.

BLEAHU, Rev. Fr. Remus was released from all duties at Holy Trinity Church, Youngstown OH, and was attached to the Ohio/Western Pennsylvania Deanery, effective 1 December 2005.

BOGDAN, Rev. Dn. Ioan Iosif was attached to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, as deacon, effective 18 September 2005.

BUJEA, Rev. Dn. John, Ph.D. was assigned to St George Cathedral, Regina SK, as parish deacon, effective 23 April 2005.

CAPSA, Rev. Fr. Iustin was assigned to Holy Cross Mission, San Diego CA, as parish priest, effective 30 November 2005.

(CIMBRU), Rev. Hierodeacon Damaschin was assigned to The Ascension of the Lord Monastery, Detroit MI, as monastery deacon, effective 8 October 2005.

CURPENE, Rev. Fr. Gabriel was released from all duties at St. Stephen the Great Mission, Clearwater FL, at his own request, and was attached to the Southern Deanery, effective 1 January 2006.

GOODWIN, Rev. Dn. James Craig was assigned to The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI, effective 13 November 2005.

Cont. on page 15

ST. EPHRAIM'S PRAYER

By Rev. Fr. Eugen Rosu

After the Lord's Prayer, the prayer of St. Ephraim is one of the most perfect and beautiful of the Church's prayers. In simple and yet comprehensive words, the prayer reminds us about what is necessary in our relationship with God and with our neighbor. One could say that the prayer is a *Philokalia** in miniature, valid for monks and laymen, for men and women, for old and young, for everyone and everywhere, just as the "Our Father" is a universal prayer.

Let's consider this great prayer:

O Lord and Master of my life,

Take from me the spirit of laziness, despair, lust of power and idle talk.

But give rather the spirit of chastity, humility, patience and love to your servant.

O Lord and king, grant me to see my own sins and not to judge my brother, for blessed are you to the ages of ages. Amen.

We ask for help that we might be able to fight with the spirit of **laziness**. This spirit fights against work. Through our work we must gather our daily food. This spirit wants to separate us from God "who always works." Also, it is said: "My Father is working still, and I am working" (John 5:17); and St. Paul says: "If anyone will not work, let him not eat" (II Thessalonians 3:10). This 'spirit' drives us to the exploitation of other men's work, then to robbery and crime.

We ask to fight with the spirit of **despair**, which tries to disperse and scatter our attention to unimportant things, thereby ignoring the "one thing needful" (Luke 10:41). Jesus revealed this to Martha in the house of Lazarus in Bethany. This 'spirit' wastes our minds and hearts, making us slaves of our daily cares.

We ask for help to fight the spirit of the **lust of power**. This spirit removes humility from us and deludes us into believing that we have the right to govern others. Thus, we begin to feed our egotism, vanity and double-dealing. Jesus told James and John who asked to govern with Him in the eternal kingdom: "You do not know what you are asking" (Mark 10:38). They thought that He was speaking about an earthly kingdom. "Whoever would be great among you must be your servant, and whoever would be first among you must be your slave" (Matthew 20:26-27). This spirit attempts to pull man from communion with God and people.

We ask to fight against the spirit of **idle talk**. "Let your 'yes' mean 'yes' and your 'no' mean 'no'. Anything more than this comes from the evil one" (Matthew 5:37). St. Paul warns against this spirit, saying that all who listen and follow this spirit are "liars, wicked beasts, gluttonous idlers" (Titus 1:12) and "inclined to wander into myths" (II Timothy 4:4).

On the other hand, we ask for the spirit of **chastity, humility, patience and love**. By "spirits", we mean angels who have the power to help our minds and our feelings, and give us enough power to protect ourselves from the evil spirits which attack us.

The spirit of **chastity** is guardian of the mind and body against the earthly sins, those which first of all are made in the mind and stain the soul. The spirit of chastity is the way to confession, to purification of the soul and the heart. We ask for the spirit of chastity in order to cleanse our own soul's house for victory over the spirit of impurity.

We pray for the spirit of **humility**, for our protection against vanity and double-dealing. The humble thought is exactly that which recognizes the limits which it cannot pass over. Humility allows people to be open. From humility alone springs the pure water of modesty. From lowly modesty, no one can fall.

The spirit of **patience** encourages us in illness, when we are insulted and when others walk over us. Patience is the last weapon and power of the downtrodden. It is not a sign of cowardice, nor of despair, but it is the sign of wisdom. The spirit of patience is a good brother of the spirit of wisdom.

We ask to obtain the spirit of **love**. Love is the Divine part of man, received directly from the Creator, because "God is love" (I John 4:8). Without love, our lives lack sense. Through love, people become strong, they grow together, and they help each other, as St. Paul says in his beautiful hymn of love from I Corinthians 13:1-13.

We ask to **see our own sins**. This appeal refers to our readiness to confess our hidden sins and be healed.

We ask **not to judge my brother**. It is hard, but sometimes we forget. The hardest this to do is to not compare ourselves – "God, thank you that I am not like other men..." (Luke 18:11). Who among us can escape from comparisons? When we do something good, we are immediately ready for a comparison, and even condemn someone else who doesn't do what we do. Often, we classify ourselves as the best, but the ladder of virtues is broken especially when we think and believe that we are on the top.

We recognize in St. Ephraim the Syrian a very good 'specialist' of the human soul, and his prayer is a real psychological manual. We feel the prayer's help; and, it offers us the right way to purify our souls, teaching us to examine ourselves through the most simple words, but also the most sublime words full of the grace of the Holy Spirit. The requests of this prayer are real doors to repentance, reform of life and entrance into the kingdom of heaven.

---

*The *Philokalia* ("the love of the beautiful, the exalted, the excellent, understood as the transcendent source of life and the revelation of Truth" – definition from the introduction of Palmer, Sherrard, and Ware's translation of the original Greek) is a collection of texts by spiritual fathers of the Orthodox Church, writing from the fourth to the fifteenth centuries on the disciplines of Christian prayer and a life dedicated to God.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Achim, Eric Michael, son of Cristian & Atena D.P. Achim, Scottsdale, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Gabriel & Corina Pop.

Blejan, Allen Vasile, son of Alin Stupinean & Anamaria Blejan, Wisconsin Dells, WI. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Sorin & Mihaela Husau.

Cara, Alexandru, son of Rodica & Mihai Cara, West Lafayette, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Mihai & Corina Judele.

Cocolici, Mihai Alexandru, son of Daniel & Daniela D. Cocolici, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Daniel & Adela Mosut.

Comsa, Nicholas Alexander, son of Alex & Georgiana M. Comsa, San Jose, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Alin Teodor Dragomir and Laura Daniela Necula.

Costea, George, son of Mihai & Maria T.M. Costea, Phoenix, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparent: Leizy Morales.

Doban, Matthew Daniel, son of Vitalii & Olga C. Doban, Woodside, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Nelu & Maria Bobocea.

Dragos, Bella Sophia, daughter of Cristian & Stacy Dragos, Glendale, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Valean & Katica Mita.

Ellenberger, Elizabeth Morgan, daughter of Jason & Jennifer Ellenberger, Portage, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparent: Katie Beville.

Firulovici, David Marius, son of Marius & Luminita M. Firulovici, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Costel & Maria Mateiuc.

Florea, Beatrice Nicole, daughter of Eduard & Cristina Florea, Arlington Heights, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Costel & Iulia Spulber.

Fulga, Christian Adrian, son of Ionut & Veronica A. Fulga, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Geani & Adriana Spirache.

Gaina, Sofia, daughter of Ilie & Adriana I. Gaina, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Andrei & Natalia Diaconu.

Gusetelu, Mihaela Jazmin, daughter of Cristian M. & Samantha A.G. Gusetelu, Guttenberg, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Angelica Ene.

Lica, Monica Elena, daughter of Nicu Emanuel & Ruxandra C.I. Lica, Niagara Falls, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Lucian & Felicia Bratu.

Nedelcu, Geoffrey Marius Catalin, son of Marius & Ionica T. Nedelcu, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Octavian & Ana Mihalcea and Valentina Nedelcu.

Onea, Brian Christopher, son of Claudia Daniela Onea, Kings, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Oleg Syzonenko.

Pepenel, Andreea, daughter of Dinu & Teodora Iordanescu-Pepenel, Frederick, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Ovidiu & Maria Vasilescu.

Raicu, John Florian, son of Ioan & Daniela Raicu, Glenview, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: John & Diane Regule.

Silber, Hunter, son of Shaun A. Snyder & Greta Christina

Silber, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cici & Geza Veisz.

Sotir, Nicholas Adrian, son of Vasile V. & Nicoleta A.C. Sotir, Maspeth, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Vasile & Georgiana Nastu.

Stasencu, Nicole Helen, daughter of Silviu & Paula D. Stasencu, Cottonwood, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparent: Elena Basca.

Stoica, Tyler Christian, son of Florian C. & Joana A.I. Stoica, Rutherford, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Serban Ionescu.

Stoica, Sofia Elizabeth, daughter of Florian C. & Joana A.I. Stoica, Rutherford, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Julia Elena Iliescu.

Ursache, Michael Nathaniel, son of Rev. Fr. George & Psa. Ramona Ursache, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Archdeacon David and Ana Maria Oancea.

Ursu, Alyssia, daughter of Radu & Anca D. Ursu, Sunnyvale, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Dudau & Mihaela Dragos.

Walker, Octavian Seth, son of Jordan M. & Bianca Walker, Mesa, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparent: Silvia Rusu.

Willems, Juliet Camille, daughter of James P. & Carmen M.B. Willems, Seattle, WA. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: John & Judy Moise.

MARRIAGES

Bobina, Daniel Romulus and **Ioana Luiza Cernatescu**, Mansfield, MA. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Radu & Filia Morar.

Filip, Valentin and **Amalia Nicola**, Santa Rosa, CA. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Virgil & Emilia Barbu.

Grecu, Paul and **Mirela Tudor**, Fairfax, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Samir & Nicoleta Irimia.

Muscheru, Cristian and **Angela Dezmirean**, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Cosmin & Camelia Pircea.

Rotaru, Grigore and **Elena Rotaru**, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Gheorghe & Cornelia Gaveniuc.

Sams, Charles Thomas and **Daniela Maria Fetelea**, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Viorel & Rodica Bara.

Zgrdja, Mihaj and **Lavinika Kracun**, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Jonel & Marioara Pasula.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Baldea, Rose, 84. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.

Batu, Marica, 71. St. John, Kitchener, ON.

Borza, Jennie, 86. St. Elias, Ellwood City, PA.

Gib, Anna Boytor, 86. St. Elias, Ellwood City, PA.

Man, Vasile, 58. St. Mary, Chicago, IL.

Micu, George, 83. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.

Pana, Florin, 44. St. John, Kitchener, ON.

Rosciuc, Ana, 74. St. John, Glendale, AZ.

Sames, Julian, 79. St. John, Kitchener, ON.

Yanickich, Ray, 55. St. Nicholas, Troy, MI.

Clergy Changes *Cont. from page 12*

GOODWIN, Rev. Fr. James Craig was assigned to The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI, effective 26 December 2005.

GRADINARU, Rev. Fr. Ciprian George was temporarily assigned to St. John Chrysostom Mission, Nashville TN, as parish priest, effective 29 May 2005, and was permanently assigned to the same mission as parish priest, effective 8 October 2005.

ION, Rev. Fr. Codrut was assigned to The Holy Brancoveanu Martyrs Mission, Montreal QC, as parish priest, effective 6 March 2005.

IONESCU, Rev. Fr. Dumitru was released from all duties at Holy Resurrection Church, Hayward CA, at his own request, and was attached to the Atlantic Deanery, effective 1 August 2005.

IONESCU, Rev. Fr. Dumitru was released from attachment to the Atlantic Deanery and was attached to the Pacific Deanery, effective 4 October 2005.

IZBASA, Rev. Fr. Nicolae was assigned to The Holy Nativity of the Lord Church, Chicago IL, as a second assistant priest, effective 1 March 2005.

LUTAI, Rev. Fr. Claudiu was released from all duties at The Transfiguration of the Lord Mission, Hartford CT, effective 7 September 2005, and was assigned to Holy Resurrection Church, Hayward CA, as parish priest, effective 8 September 2005.

LUTAS, Rev. Fr. Gheorghe Cristian, was temporarily assigned to St. John the Hozevite Mission, Denver CO, as parish priest, effective 6 March 2005.

MAEREAN, Rev. Fr. Ionut was assigned to St. Nicholas Church, Regina SK, as parish priest, effective 1 December 2005.

MAHLER, Rev. Fr. Octavian, who was temporarily assigned to St. Elias the Prophet Church, Lennard MB, as parish priest, and was temporarily assigned to St. George Church, Blue Wing MB, St. John the Baptist Church, Shell Valley MB, Sts. Peter & Paul Church, Canora SK, and Holy Trinity Church, MacNutt SK, as parish administrator, effective 1 September 2004, was permanently assigned to the same assignments, effective 14 May 2005.

MALETTA, Rev. Fr. Paul was attached to the Deanery of Canada, effective 14 May 2005.

MANEA, Rev. Fr. Adrian was released from all duties at Holy Cross Mission, San Diego CA, effective 31 August 2005, and was attached to the Deanery of Canada, effective 1 September 2005.

MEHEDINCU, Rev. Fr. Daniel, who was temporarily assigned to St. Philothea of Arges Mission, Hagerstown MD, as parish priest, effective 1 December 2004, was permanently assigned to the same mission as parish priest, effective 14 May 2005.

MOLDOVAN, Rev. Fr. Daniel was assigned to The Transfiguration of the Lord Mission, Hartford CT, as parish priest, effective 20 November 2005.

MUNTEANU, Rev. Fr. Alin, who was tempo-

rarily assigned to St. John the Baptist Church, Glendale AZ, as parish priest, effective 12 October 2004, was permanently assigned to the same parish as parish priest, effective 14 May 2005.

NEAGOE, Rev. Dn. Nicolae Constantin was assigned to The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Cathedral, Cleveland OH, as parish deacon, effective 26 June 2005.

NICOLAU, Rev. Fr. Dan was attached to Annunciation Church, Montreal QC, effective 8 October 2005.

POP, Rev. Dn. Sabin was released from attachment to the Michigan Deanery, effective 30 April 2005, and was assigned to St. George Cathedral, Southfield MI, as parish deacon, effective 1 May 2005.

POSTOLACHE, Rev. Fr. Daniel was assigned to Sts. Peter & Paul Mission, Quebec City QC, as parish priest, effective 30 October 2005.

SICOE, Rev. Fr. Cosmin was temporarily assigned to St. George Cathedral, Regina SK, as parish priest, effective 1 May 2005, and was permanently assigned to the same parish as parish priest, effective 14 May 2005.

(STOIAN), Rev. Hierodeacon Iustin was released from all duties at The Ascension of the Lord Monastery, Detroit MI, and was attached to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Românească, Grass Lake MI, effective 29 September 2005.

STOICA, Rev. Dn. Narcis was assigned to St. Anne Church, Pomona CA, as parish deacon, effective 30 October 2005.

STOLERU, Rev. Dn. Paul Catalin was assigned to The Ascension of the Lord Mission, Montreal QC, as parish deacon, effective 2 May 2005.

SUBU, Rev. Fr. David was released from all duties at Holy Cross Church, Hermitage PA, effective 31 December 2005, and was assigned to The Protection of the Holy Mother of God Church, Falls Church VA, as parish priest, effective 1 January 2006.

TUDORA, Rev. Fr. Catalin Vasile was assigned to The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Church, Colleyville TX, as assistant priest, effective 6 November 2005.

TURCOANE, Rev. Fr. Constantin was released from all duties at St. Nicholas Church, Regina SK, and was attached to the Deanery of Canada, effective 1 November 2005.

WEBSTER, Rev. Fr. Alexander was released from all duties at The Protection of the Holy Mother of God Church, Falls Church VA, and was attached to the Atlantic Deanery on Special Assignment as Military Chaplain, effective 20 June 2005.

RELEASED

WEBSTER, Rev. Fr. Alexander was released to Metropolitan HERMAN of The Orthodox Church in America effective 25 October 2005.

Cont. on page 16

Clergy Changes *Cont. from page 15*

DECEASED

(BRAGA), Great Schema-nun **Benedicta**, first Abbess of The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI, fell asleep in the Lord on 7 August 2005.

GRIGORESCU, Rev. Fr. Gheorghe, retired parish priest of Holy Cross Church, San Jose CA, fell asleep in the Lord on 7 October 2005.

LIMBESON, Rev. Fr. John, retired parish priest of St. Anne Church, Pomona CA, fell asleep in the Lord on 19 August 2005.

SUSPENSIONS

BLEAHU, Rev. Fr. Remus was suspended on 1 June 2005, and again on 26 September 2005.

(COROI), **Rev. Protosinghel Lucian** was self-suspended on 7 February 2006.

(PEICU), **Rev. Hieromonk Nicolae** was self-suspended on 29 September 2005.

REINSTATEMENT

BLEAHU, Rev. Fr. Remus, was reinstated on 22 September 2005 (from his suspension of 1 June 2005).

DEPOSED

Upon hearing the report concerning **Priest Ioan ANDRISOAIA**, who was suspended, the Holy Synod of Bishops, on 18 October 2005, resolved that Priest Ioan Andrisoia is permanently deposed from all sacred functions of the Priesthood, effective 18 October 2005. His name is to be removed immediately from the clergy list of The Orthodox Church in America.

NEW MISSIONS

"**SAINT STEPHEN THE PROTOMARTYR MISSION**" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop **NATHANIEL**, in Columbus OH, on 14 May 2005, and is part of the Ohio/Western Pennsylvania Deanery.

"**THE ASCENSION OF THE LORD MISSION**" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop **NATHANIEL**, in Montreal QC, on 14 May 2005, and is part of the Deanery of Canada.

"**THE HOLY BRANCOVEANU MARTYRS MISSION**" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop **NATHANIEL**, in Montreal QC, on 14 May 2005, and is part of the Deanery of Canada.

MOVING?

Send your old and new addresses to:
**ROEA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: solia@roea.org**

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Theodore Miclau Jr , Port St Lucie, FL	\$500.00
(IMO Theodore & Cornelia Miclau Sr)	
M/M Viorel Predescu , Granada Hills, CA	\$500.00
Audrey Huston , Michigan Center, MI	\$200.00
Alexa & Mary Ungurian , Oakbank, MB	\$200.00
Marina Ficken , McLean, VA	\$100.00
V Rev Fr Dan & Psa Alice Nenson , Regina, SK	\$100.00
George & Vivian Radu , Philadelphia, PA	\$100.00
M/M Dan Calin , Libertyville, IL	\$50.00
(IMO Archbishop Valerian)	
Aurelia Triff , Poland, OH	\$50.00

GENERAL DONATIONS

St Elias , Ellwood City, PA	\$100.00

EPISCOPATE ASSESSMENT (DUES)

Annunciation , Montreal, QC	\$5,880.00
Holy Cross , San Jose, CA	\$2,640.00
St John , Woonsocket, RI	\$1,000.00
Presentation of Our Lord , Fairlawn, OH	\$120.00
(Additional)	

MEMORIAM

Frusina Balamaci , Bridgeport, CT	\$50.00
(IMO Elizabeth Bardy)	

HIERARCHS TRAVEL FUND

Marc J Yland , MD, New York, NY	\$1,500.00
Holy Trinity , Miramar, FL	\$1,000.00
St George Cathedral , Wichita, KS	\$1,000.00
Three Hierarchs Mission , Bellevue, WA	\$652.40
St Elias , Ellwood City, PA	\$150.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

Sts Michael & Gabriel , Apopka, FL	\$960.00
(Mission Assessment)	
St Mary of Magdala , Houston, TX	\$720.00
(Mission Assessment)	
St Nicholas , Ottawa, ON	\$500.00
Alexa & Mary Ungurian , Oakbank, MB	\$200.00
St Elias , Ellwood City, PA	\$150.00
(Donation - Mission Sunday)	

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Alexa & Mary Ungurian , Oakbank, MB	\$50.00

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

copies of Poftă Bună
@ \$12.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to
**St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070**

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2006

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drepcredincioșilor creștini
ai Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite, Har, Milă și Pace de la **Hristos Domnul Cel Înviat**,
iar de la noi părintească dragoste și arhierești binecuvântări.

“Că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor.”

(Faptele Apostolilor, 24:15)

Iubiți credincioși,

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

“Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea după cum v-a spus.” (Marcu 16:6-7)

Acestea sunt cuvintele adresate celor trei femei de acel “tânăr îmbrăcat în veșmânt alb” care a stat la intrarea mormântului gol, al Domnului nostru Iisus Hristos, atunci când au ajuns acolo ca să ungă pentru ultima dată trupul Său cel răstignit. Începând de atunci, credincioșii au schimbat între ei acest uimitor și unic anunț: Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat! Din Sfânta Evanghelie de la Sfântul Apostol și Evanghelist Matei, noi știm că apostolii L-au întâlnit pe Iisus în Galileea unde Le-a vorbit, și a rămas cu ei 40 de zile. La înălțarea Sa la ceruri, El le-a spus lor, și prin ei, și nouă: “... iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28:20)

Ca și creștini, noi credem și afirmăm că Iisus “S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui” (Crezul), unde, mijlocește pentru noi. Sfântul Ignatie, Episcopul Antiohiei (aprox. Între 35-107) care a fost ucenic al Sfântului Ioan Evanghelistul, în drum către propriul său martiriu la Roma, sub domnia împăratului Traian, a scris un număr de epistole în care subliniază despre credința sa în învierea lui Iisus și a toată omenirea. “Eu îl știu în trup și după înviere și cred că este. Când a venit la Petru și la cei dimpreună cu el, le-a zis: «Luați, pipăți-mă și vedeți, că nu sunt demon fără de trup». Și îndată s-au atins de El și au crezut, unindu-se strâns și cu trupul și cu duhul Lui. De asta au disprețuit moartea și au fost găsiți mai presus de moarte. După înviere a mâncat împreună cu ei și a băut cu ei, ca unul în trup, deși duhovnicește era unit cu Tatăl.” (Ignatie către Smirneni 3:1-3)

Astăzi, sărbătorim această Duminică a Duminicilor, acest mare “praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor întru care lăudăm pe Hristos în veci” (Canonul Pascal) ca fiind înviere a vieții și nimicire a morții! Sfântul Ignatie de asemeni, ne reamintește de motivul pentru care creștinii nu țin ziua Sâmbetei evreiești, ci țin ziua Domnului (Duminica): în pomenirea învierii Sale din morți și a vieții celei noi, care a izvorât din Iisus, prin moartea Sa.

Sunt unii care, și azi ca și de-a lungul secolelor, au încercat să explice evaziv despre învierea lui Iisus Hristos, ca fiind un eveniment pur și simplu imaginat de urmașii de mai târziu ai Domnului. Însă, la baza creștinismului stă credința în învierea Domnului Iisus. Acel “tânăr îmbrăcat în alb”, îngerul Domnului de la mormânt, dar și apostolii și toți discipolii, au mărturisit ceea ce au văzut. Ei au transmis învățătura generațiilor următoare care, la rândul lor au făcut la fel.

Învierea lui Hristos din mormânt, va fi învățată fără încetare în vecii vecilor.

Să analizăm așadar experiența trăită de Fariseul Saul, Sfântul Pavel de mai târziu, același care s-a întors din a persecuta discipolii lui Iisus, în cel mai mare apostol al lui Hristos pentru neamuri. Sfântul Pavel a mărturisit înaintea guvernatorului roman Felix: “Că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor” (Fapte 24:15). Saul/Pavel a fost acuzat că este “ca o ciumă și urzitor de răzvrătiri printre toți iudeii din lume...” (Fapte 24:5), acuzație la care el a răspuns: “Și-ți mărturisesc aceasta, că așa mă

închin Dumnezeului părinților mei, ...având nădejde în Dumnezeu, pe care și aceștia înșiși o așteaptă, că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor.” (Fapte 24:14-15) El a continuat să repete guvernatorului, ceea ce a spus și în fața sinedrului: “Decât numai pentru acest singur cuvânt pe care l-am strigat stând între ei, că pentru învierea morților sunt eu astăzi judecat de voi.” (Fapte 24:21)

Mai târziu, în fața lui Festus, alt guvernator, Pavel spunea: “De ce se socotește la voi lucru de necrezut că Dumnezeu înviază pe cei morți?” (Fapte 26:8). După ce el și-a descris propria lui convertire de a crede în Iisus Hristos pe drumul Damascului, Pavel a spus: “...am stat până în ziua aceasta, mărturisind la mic și la mare, fără să spun nimic decât ceea ce și proorocii și Moise au spus că va să fie: că Hristos avea să pătimească și să fie cel dintâi înviat din morți și să vestească lumina și poporului și neamurilor.” (Fapte 26:22-23). Regele Agripa care era prezent, a spus către Pavel: “Cu puțin de nu mă îndupleci să mă fac și eu creștin!” (Fapte 24:28). Mulțumim Milostivului Dumnezeu că suntem botezați în Hristos și, ca și creștini, păstrăm tare credința apostolilor, și dăruim aceeași închinare pe care și părinții noștri au dăruit-o lui Dumnezeu.

Iubiți credincioși, acea secțiune a Sfintei Scripturi pe care noi o numim Vechiul Testament, ne mărturisește despre marea lucrare pe care Dumnezeu a făcut-o cu poporul Său cel ales și “promisiunea pe care El a făcut-o lui Avraam și urmașilor lui pentru totdeauna”. Conține de asemeni expuneri ale profețiilor și sfinților de Dumnezeu inspirați, în a căroră înțelepciune, vorbele lor sunt miezul promisiunii Mântuitorului ce va să vină, Emanuel (Dumnezeu este cu noi). Acest Mântuitor sau Mesia, a binevoit a se naște din Fecioară și, pentru mântuirea omenirii, a suferit moarte fără stricăciune. Prin moartea și învierea Sa, aducând înviere tuturor. Despre această suferință, slujitorul lui Dumnezeu, marele prooroc Isaia, spunea foarte clar: “Dar El a luat asupra-si durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat... Dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui, noi toți ne-am vindecat” și mai mult, ...Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor.” (Isaia 53:4-5-6)

Să ne amintim ceea ce alt de Dumnezeu inspirat, Proorocul Iezechiel a spus în profeție despre oasele uscate împrăștiat pe câmp: “Așa grăiește Domnul Dumnezeu, oaselor acestora: Iată Eu voi face să intre în voi duh și veți învia.... Deci am proorocit eu cum mi se poruncise, și a intrat în ei duhul și au înviat și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor.” (Ez. 37:5-10) Din aceste două texte ale Vechiului Testament, înțelegem că și înainte de venirea lui Iisus Hristos, exista credința în învierea din morți.

În epistola întâia către Tesaloniceni (Tesalonicul de azi), Sfântul Pavel reamintește neamurilor convertite care s-au întors la credința cea adevărată în Dumnezeul Cel viu: “...v-ați întors la Dumnezeu, de la idoli, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat. Și să așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe Care L-a înviat din morți, pe Iisus, Cel ce ne izbăvește de mânia cea viitoare” (I Tes 9:10). Prin cuvântul

“Cel viu”, profetul vrea să spună că, de la închinarea la piatră, lut și metal, s-au întors la credința în Creatorul nematerial, Cel pe care Iona îl descria marinarilor care l-au aruncat peste bord, ca pe Dumnezeul cerului “Cel care a făcut marea și uscatul” (Iona 1:9). Iubiți credincioși, și noi trebuie să ne păzim și să nu ne facem idoli din preocupările materiale, prin secularizare și hedonism, idoli care să înlocuiască pe adevăratul și Dumnezeul Cel viu al părinților noștri.

Această epistolă către Tesaloniceni, a fost scrisă prin anul Domnului 49, aproximativ zece ani după răstignire și înviere. Deci, vedem că asta este ceea ce Biserica a crezut din început; că Iisus este viu și se va întoarce pe pământ. Dar să nu cădem într-o eroare gândind că generația noastră cere un “mesaj modern”, o Evanghelie diferită. Aceasta poate fi greșeala gândirii că generația noastră nu are nevoie de mântuirea prin Iisus Hristos, pentru că noi, azi, suntem mai deștepți, sau am făcut nu știu ce “progrese” față de generația anterioară. Natura umană este vătămată de la căderea lui Adam, și noi toți suntem urmașii lui Adam. Din acest punct de vedere, nu este nici un progres al omenirii de-a lungul anilor. Tot născutul are nevoie de mila lui Dumnezeu pentru a înfrânge slăbiciunea omenească. Nu există o ameliorare colectivă a umanității. Fiecare generație, fiecare persoană trebuie să răspundă aceleiași chemări la viață sau la moarte. Pentru aceasta, fiind născuți în carne, trebuie să fim născuți și în Duh, prin Sfântul Botez, și să trăim o nouă viață în Hristos, nădejdea noastră.

Avem viața celor care au trăit înaintea noastră, spre încurajare. Ei și-au recunoscut limitele umane, acceptând mila lui Dumnezeu să le dirijeze viețile în speranța vieții veșnice și binecuvântate ce va să fie.

Ei au trăit adevărul profund al învierii din morți. Și noi, trebuie să ne trăim viețile noastre, bazate pe credința în Iisus Hristos, în înviere și judecata de apoi și să le transmitem mai departe copiilor noștri, prin exemplul nostru.

În timpul slujbei de înmormântare ținute la căpătâiul oricărui creștin ortodox, clerici sau credincioși, sunt cântate următoarele cuvinte ale Sfântului Pavel către Tesaloniceni: *“Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa (credem) că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El.”* (I Tes. 4:13-14) Oare nu este aceasta cea mai confortabilă declarație de auzit? Aceste cuvinte de mare speranță și de încredere în Dumnezeu, ar trebui să ne îndrepte viața. Cu siguranță că noi, creștinii ortodocși, avem această speranță, care se va împlini, așa cum Dumnezeu însuși ne-a promis; dar, noi trebuie să trăim această speranță, oră de oră, zi de zi și an de an fără să oscilăm.

Aici este un preț al învierii, după cum ne avertizează Sfântul Pavel: *“Nu vă amăgiți: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel ce seamănă în trupul său însuși stricăciune, din trup va secera stricăciune; iar cel ce seamănă în Duhul, din Duh va secera viața veșnică. Să nu încetăm de a face binele, căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi. Deci dar până avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi.”* (Gal. 6:7-10)

Trăim în această eră, dar, suntem încurajați să ne reamintim de cuvintele *“Cât pentru noi, cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos, care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre ca să fie asemenea trupului slavei Sale, lucrând cu puterea ce are de a-și supune Sieși toate.”* (Filip. 3:20-21) Aici sunt bazele declarației din Crez, că noi așteptăm din nou pe Domnul să vină din ceruri să ne schimbe și să ne dea *“... moștenire nestricăcioasă și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi.”* (I Petru 1:4)

Continuitatea învățăturilor apostolilor, a fost asigurată prin proprii lor discipoli. La scurt timp după ce Sfântul Pavel a scris epistolele lui, Sfântul Clement discipolul Sfântului Petru, Papa Romei de mai târziu (c.99), martir de asemenea sub conducerea împăratului Traian, spunea: *“...cei care au fost desăvârșiți în dragoste, potrivit harului lui Dumnezeu, au loc între binecredincioșii care se vor arăta la venirea împărăției lui Hristos. Că scris este: «Intrați în cămări pentru foarte puțină vreme, până va trece urgia și mânia Mea; și-Mi voi aduce aminte de o zi bună și vă voi scula din mormintele voastre»”* (I Clement 50:3-4). Astfel, știm că prin apostoli și discipolii lor, Biserica întotdeauna a învățat și crede în adevărata înviere a Domnului Hristos din morți.

Următorii lui Iisus Hristos au murit mărturisind credința lor în înviere. La fel au murit toți Apostolii, cu excepția lui Ioan Evanghelistul. După perioada apostolică au fost o mulțime de mucenici de-a lungul timpului, incluzând chiar zilele noastre. Patronul primului nostru ierarh Episcopul Policarp Morușca, a fost Sfântul Policarp, Episcopul Smirnei (aprox. Între 69-155), discipol al Sfântului Ioan Evanghelistul și mare mucenic, sub împăratul Marcus Aurelius. În epistola către Filipeni, el îndemna: *“Dacă îi vom plăcea (lui Iisus) în veacul de acum, vom primi și pe cel ce va să fie, precum ne-a făgăduit, că ne va scula din morți; iar dacă vom viețui în chip vrednic de El și vom crede, vom și împărăși împreună cu El.”* (Filipeni 5:2)

În rugăciunea “Antifonului al Treilea” de la Dumnezeiasca Liturghie, ne rugăm așa: *“...dându-ne nouă, în veacul de acum, cunoștința adevărului Tău și, în cel ce va să fie, viață veșnică dăruindu-ne.”* Deși noi vă putem prezenta tot mai mulți mărturisitori ai adevărului, nu este nevoie să mergem mai departe. Vă îndemnăm să citiți viețile sfinților, minunatele, marile și în același timp, smeritele învățături ale Bisericii. Ceea ce am prezentat în Scrisoarea noastră Pastorală este suficient, credem, să punem în mișcare și să întărim speranța noastră, să ne îndreptăm viața noastră și să împărtășim cu ceilalți motivul pentru bucuria noastră de a sărbători Ziua Pascală.

În această mare zi a sărbătorii Creștine, să strigăm împreună Sfintei Treimi: *“Îți aduc mulțumiri...că fac și eu parte...din învierea și viața veșnică a sufletului și a trupului”* (Martiriul lui Policarp 1:42), pentru că noi ca și Creștini, știm: *“Că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor,”* (Fapte 24:15). Astfel, mare este bucuria de a ne saluta între noi, *“Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!”*

+ NATHANIEL

**Din milostivirea lui Dumnezeu,
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America**

CUVÂNT DE SUFLET

Postul Bucuriei Sau Bucuria de a Posti

Cu binecuvântarea lui Dumnezeu, ne aflăm într-una dintre cele mai deosebite și emoționante perioade liturgice din cuprinsul anului bisericesc, în perioada Triodului, și mai exact, în vremea Postului Mare. Este vremea în care fiecare dintre noi încercăm să ne pregătim pentru a întâmpina slăvitul praznic al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

De ce trebuie oare, să ne pregătim în mod special pentru întâmpinarea Învierii Domnului? Oare nu e suficient faptul de a crede? Nu e dispus Domnul să ne primească pe fiecare așa cum suntem? Vom încerca în cele ce urmează să înțelegem în lumina Sfintei Scripturi și a Părinților Bisericii, că nu e suficient doar să credem, mai trebuie să și împlinim ceea ce credem. Mai mult ca niciodată, lumea are nevoie astăzi de pilde vii, de creștini cu fapta și nu numai cu cuvântul. În acest sens, înțelegerea faptului de a posti, ca și un mod firesc al creștinului de a se raporta la Dumnezeu, la cei din jur, la creație, poate constitui o imagine vie a ceea ce înseamnă vocația de a fi creștin.

În aparență, postul pare a fi un lucru extrem de simplu. Să nu mâncăm anumite mâncăruri de dulce, nu mai pare o problemă în ziua de astăzi, în contextul în care se găsesc atâtea și atâtea substitute vegetale. Și atunci, ce e postul? Unde se află sensul acestuia și cât de adânc poate fi el, de vreme ce, iată, generații după generații continuă să îl practice?

Înainte de a răspunde la aceste întrebări, vom căuta să cunoaștem practica postului, așa cum aceasta se găsește menționată în Sfânta Scriptură. Una dintre pericopele cele mai interesante despre ideea de post în Vechiul Testament, o aflăm în cartea profetului Isaia, în capitolul 58, capitol intitulat: "Postul cel adevărat." În acest loc, Isaia constata că lumea practica un post inadecvat, a cărui glas nu se mai auzea sus (Is. 58, 4), și singur concluziona că a te culca pe sac și pe cenușă, cum se practica în vremea sa, nu însemna a posti cu adevărat. Ce înțelegem de aici? Că aparențele nu înseamnă nimic, că nu elementele exterioare fac postul să fie cu adevărat post, ci dimensiunea spirituală, interioară a lucrurilor. E uimitoare claritatea cu care profetul Isaia a înțeles faptul de a posti cu adevărat: "Nu știți voi postul care îmi place? – zice Domnul. Rupeți lanțurile nedreptății, dezlegați lanțurile jugului, dați drumul celor asupriți și sfărâmați jugul lor. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l..." (Is. 58, 6-7). Doar urmând acest post, spune el "Domnul te va auzi; la strigătul tău El va zice: Iată-mă!" (Is. 58, 9). Tot profetul Isaia e cel care asociază faptul de a posti cu respectarea zilei Domnului (Is. 58, 13), deci chiar și în vremea sa postul nu însemna numai adoptarea anumitor practici sau folosirea doar a anumitor mâncăruri, ci avea și o componentă spirituală fundamentală.

Raportându-ne la perioada Noului Testament, observăm că însuși Mântuitorul Hristos a postit 40 de zile și 40 de nopți (Mt. 4,1-2), că El însuși ne-a sfătuit să nu ne arătăm oamenilor când postim, să nu fim triști, ci cuprinși de bucurie. El e Cel Care ne-a arătat că postul poate fi o

taină a fiecăruia dintre noi cu Dumnezeu (Mt. 6,16-18).

Atât în Evanghelia după Matei, cât și în cea după Marcu, observăm surprinderea ucenicilor lui Ioan și a fariseilor, care îl întrebă pe Domnul, de ce ucenicii Săi nu postesc? Mântuitorul le-a răspuns: "Pot, oare, fiii nunții să fie triști, câtă vreme mirele este cu ei?" (Mt. 9,14), sau: "Pot, oare, prietenii marelui să postească, cât timp este mirele cu ei?" (Mc. 2,19) Iată, cât de frumos și-a numit Domnul ucenicii: "fiii nunții" sau "prietenii marelui,"... spunându-le parcă curioșilor, că va veni o vreme în care mirele nu va mai fi cu ei și atunci vor posti (Mt. 9,15; Mc. 2,20). Avem aici așadar descrisă imaginea relației dintre Hristos și ucenicul Său, dintre Hristos și fiecare dintre noi, prin imaginea nunții, adică prin imaginea fidelității, căci ce altceva este taina nunții dacă nu consfințirea fidelității ca taină?

În Faptele Apostolilor aflăm că Duhul Sfânt le grăia ucenicilor pe când aceștia slujeau Domnului și posteau (13,2) și tot aici aflăm că Sf. Apostol Pavel și Barnaba aflați în timpul primei călătorii misionare, hirotoneau preoți în fiecare biserică și se rugau cu postiri (14,23).

După ce am dobândit pe baza Sfintei Scripturi, convingerea că postul constituie un element al Tradiției încă din epoca primară a existenței Bisericii, vom stăruii puțin asupra sensului teologic sau spiritual, duhovnicesc al postului. Trebuie să afirmăm faptul că pentru majoritatea Sfinților Părinți care au vorbit sau scris despre post, acesta e sinonim cu dobândirea stării de pocăință. Și aceasta pentru că a posti cu adevărat înseamnă a te pocăi cu adevărat. Potrivit "Cuvântului despre pocăință" al lui Marcu Ascetul, întreaga diversitate a poruncilor și a virtuților conduce în cele din urmă spre dobândirea stării de pocăință. La fel se exprimă și Sf. Grigore Palama în a 59-a sa Omilie, atunci când ne atenționează că starea de smerenie sau de pocăință nu trebuie dobândită doar uneori, ci în mod continuu. Pocăința, potrivit lui, constituie începutul, mijlocul și sfârșitul vieții creștine.

Înțelegând postul ca și luptă de dobândire a pocăinței celei adevărate, vom spune că postul înseamnă în sens general, abandonarea păcatului și însușirea virtuții, fuga de rău și întoarcerea la bunătate. În acest sens, postul e dincolo de o practică externă, un mod ontologic de a fi, un mod căruia îi corespunde viețuirea în Hristos, cu tot ceea ce aceasta înseamnă în erminia patristică.

Potrivit părintelui Sofronie de la Essex, postul e una din formele luptei împotriva patimilor, țelul postului fiind trăirea învierii prin așteptare. Potrivit acestuia, prin post ne pregătim să prăznuim nu numai învierea lui Hristos, ci în mod anticipat, propria noastră înviere.

Dacă am vorbit despre post ca și dobândire a stării de pocăință, putem spune că postul e sinonim în același timp și cu dobândirea stării de sfințenie. Postind cu adevărat, căindu-ne cu adevărat, ne e deschis accesul spre sfințenie, spre sălășluirea lui Dumnezeu în noi. În acest sens, potrivit Sf. Vasile cel Mare, sfântul e "loc" al sălășluirii lui Dumnezeu sau biserică a lui Dumnezeu.

Cont. la pag. 24

SCRISOARE PASTORALĂ DESPRE SFÂNTA SPOVEDANIE

Iubiți Credincioși,

Găsindu-ne în vremea marelui Post s'au ivit câteva chestiuni, în legătură cu Sf. Taină a mărturisirii, cari necesită lămurire arhierască. Ele sunt:

1. Rugăciunile premergătoare spovedaniei pentru grupuri

S'a recomandat ca atunci când sunt mai mulți parohieni cari să se spovedească deodată (Consiliul Parohial, Reuniunea Doamnelor, AROY Chapters, Misiuni, Retrageri Spirituale, etc) să se fixeze timpul îndată după Vecernie, făcându-se rugăciunile premergătoare și meditația în comun.

Să nu interpretăm greșit această îndrumare, confundând rugăciunile în comun cu spovedanie în comun, dând deslegare generală, ori, nefăcând distincție între una și alta.

Îndemnul nostru este ca, pentru grupuri, rugăciunile premergătoare să se facă în comun, dar, la sfârșitul lor, fiecare credincios să se prezinte individual la preot pentru deslegare.

2. Frecvența spovedaniei și a cuminecăturii.

Găsindu-se tot mai mulți credincioși cari vor să se bucure de împărtășire mai frecventă, eventual la fiecare Liturghie, ei pun întrebarea dacă trebuie să se spovedească de fiecare dată când se cuminecă.

Spovedania și împărtășirea sunt două Taine de sine stătătoare și, deși s'a înrădăcinat obiceiul ca să se lege una de alta, nu există un temei canonic ori opreliște specifică, ca ele să nu se facă și separate. Cea mai bună dovadă o avem în faptul că preotul și diaconul se cuminecă la fiecare Liturghie, dar nu se spovedesc tot de atâtea ori. Logic și teologic nu putem aplica o lege pentru cler și alta pentru popor.

Având însă în vedere practica recentă și pentru a nu dejosi marea Taină a Cuminecăturii prin primirea ei fără serioasă pregătire, se impune ca această problemă să se rezolve pe cale duhovnicească.

Îndemnul nostru este că dacă aveți parohieni evlavioși cari își exprimă dorința să se cuminece regulat, să nu îi descurajați printr'un refuz rece și nici să nu-i luați în derâdere. Ei vor să se apropie de Trupul Domnului și preotul are datoria să-i călăuzească în acea direcție. Luați-i deci la o parte și explicați-le importanța pregătirii pentru Sf. Cuminecătură și, dacă intuiți sinceritatea lor, dați-le permisiunea să se cuminece la fiecare Sf. Liturghie (incluzând praznicele mari), cu condiția ca din timp în timp, eventual odată pe lună, să vină și să se spovedească reînviind astfel pregătirea pentru Cuminecătură.

3. Limitele parohiale ale spovedaniei.

În ultima vreme am fost literalmente inundat cu

întrebări dela credincioși dacă se pot spovedi și la alt preot decât parohul lor.

Cauzele acestei stări de lucruri sunt multe. Unele deadreptul îngrijorătoare pentru că indică lipsa unei relații duhovnicești între paroh și parohieni ori proiectarea slăbiciunilor omenești în câmpul vieții sufletești.

Indiferent însă care ar fi cauza, nu există justificare canonică pentru a opri pe un credincios să se spovedească la duhovnicul către care se simte atras. În cartea de Mărturisire, tipărită la mănăstirea Neamț și răspândită peste tot în România, se merge chiar mai departe, îndemnând pe creștin să-și aleagă pe duhovnicul său, Ș căruia să-i încredințeze sufletul spre vindecare.

Istoria ne mai învață că, până la reforma Patriarhului Nectarie, la sfârșitul secolului al-IV-lea, spovedania nici nu se făcea în taină, decum să se facă exclusiv preotului local.

În România zeci de mii de credincioși se duceau ocazional ori în pelerinaj la mănăstiri, cu scopul principal ca să se spovedească și să se cuminece și n'am auzit niciodată ca pentru asta cineva să fi fost muștrat sau pedepsit.

Aici în America, Bisericele Ortodoxe, incluzând Episcopia noastră, organizăm misiuni în post, tocmai cu scopul ca să dăm credincioșilor șansa unei alegeri a duhovnicului.

La Facultatea de Teologie din Chișinău, duhovnicul Popescu-Moșoia îndemna pe studenți ca cel puțin odată pe an să se spovedească la alt duhovnic decât preoții profesori de la Facultate.

Granițele parohiale administrative și responsabilitatea unică a parohului față de cei încredințați păstoririi sale nu include autoritatea de a opri pe cineva să se spovedească la cine dorește. Reticența ori opoziția categorică de a permite unui parohian să se spovedească la alt preot pornesc, mi se pare, și din interpretarea greșită a motivului. Vor fi cazuri unde motivul stă în atitudinea personală a individului față de preot, dar sunt și cazuri când unii vreau alt duhovnic tocmai pentru că sunt în strânse relații personale cu parohul. Mărturisirea trebuie să fie sinceră și fără nici un fel de rezervă. Mărturisindu-se cuiva foarte aproape omul se simte ispitit să treacă cu vederea anumite fapte. Că acest motiv este îndreptățit putem deduce și din practica generală că preotul să nu fie duhovnicul preotesei.

Iar din punct de vedere pastoral, practic și psihologic nimic nu va câștiga parohul care încearcă să forțeze un act duhovnicesc. Spovedania, prin însăși natura ei, este cea mai intimă manifestare a sufletului. Ea nu se poate legaliza, încercui ori folosi ca instrument de pedeapsă pentru nimeni.

Având în vedere cele de mai sus, îndemnul nostru este ca să faceți cunoscut, prin anunț public și prin buletinul parohial, că parohienii cari doresc pot să se

Cont. la pag. 23

COMUNICAT DE PRESĂ DIN PARTEA BISERICII ORTODOXE ÎN AMERICA

Declarația Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe în America

1 martie 2006

**“Ca toate să fie săvârșite cu
bună-cuviință și în rânduială.”**
(I Corinteni 14:40)

Sfântul Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe în America, s-a întâlnit în sesiune extraordinară sub președinția Prea Fericitului Mitropolit Herman.

Sfântul Sinod a decis să ia următoarele decizii, continuând să încurajeze responsabilitatea financiară și încrederea în Biserica Ortodoxă în America.

1. Implementarea celor mai bune practici pentru responsabilitate financiară de tip non-profit. Următoarele reprezintă șase din cele mai bune principii practice privind responsabilitatea financiară considerate aplicabile Bisericii Ortodoxe în America.

1. Asigurarea unei guvernări financiare clare și decise.
2. Adoptarea unor polițe în cazurile conflictelor etice și de interese.
3. Implementarea controalelor financiare necesare.
4. Efectuarea controalelor financiare independente anuale.
5. Asigurarea transparenței privind performanțele și datele financiare.
6. Cunoașterea problemelor non-profit care se ivesc.

2. Revizuirea dispunerii tuturor banilor colectați prin apeluri OCA din anul 2001 până în prezent.

Obiectivul nostru este de a avea un raport financiar independent de la firma CPA Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP pentru a fi prezentat Sfântului Sinod până la data sesiunii de primăvară a Sfântului Sinod.

3. Efectuarea de controale financiare independente începând cu anul 2004.

În conformitate cu practica trecută, firma CPA Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP va efectua controale financiare independente pentru anii 2004 și 2005. Am dat instrucțiuni acestei firme pentru a ni se da un raport imparțial și corect al controalelor financiare, precum și recomandări cu privire la îmbunătățirea, transparența și ordinea activității financiare.

4. Revizuirea raporturilor în cadrul sesiunii de primăvară a Sfântului Sinod.

Episcopii vor revizui rapoartele financiare independente controlate pe anii 2004 și 2005, precum și raportul asupra banilor colectați în urma apelurilor, în cadrul sesiunii Sfântului Sinod din primăvară și vor lua măsurile necesare (cum ar fi stabilirea unui comitet special care să revizuiască aceste cazuri).

La începutul Postului Mare, îndemnăm credincioșii să-și aducă aminte de Sfânta Evanghelie, să urmeze exemplul Mântuitorului Hristos și să trăiască creștinește în pocăință și iertare.

Întâlnirea Comitetului Administrativ

SZOSSET, NY (OCA Communications) – (16 martie 2006). Răspunzând întrebărilor legate de contabilitatea financiară, Comitetul Administrativ al Consiliului Mitropolitan al Bisericii Ortodoxe în America s-a întâlnit în Sesiune Extraordinară la cartierul general în Syosset, New York.

Prea Fericitul Mitropolit Herman a anunțat că, în calitate sa de Primat al OCA, a angajat firma de avocatură Proskauer Rose LLP, pentru a efectua o investigație internă a învinuirilor aduse cu privire la activitatea financiară a OCA.

Prea Fericitul Mitropolit Herman a adăugat că firma CPA Lambrides, Lamos, Moulthrop, LLP, în prezent angajată să conducă un control financiar independent asupra activităților financiare ale OCA pentru anii 2004 și 2005, a fost solicitată să examineze dispunerea de banii colectați în urma apelurilor OCA între anii 2001 și 2005.

Mitropolitul Herman a anunțat, de asemenea, că va autoriza orice investigație necesară a firmei de control după cum vor solicita avocații ce efectuează investigația internă.

Prea Fericitul a anunțat că, Protopresbiterul Robert S. Kondratick a fost eliberat din funcția de Cancelar al Bisericii Ortodoxe în America.

Anunțurile viitoare cu privire la investigația financiară vor fi prompt publicate.

Scrisoare ... *Cont. de la pag. 21*

spovedească oricărui preot canonic și că pe baza acestei mărturisiri pot primi Sf. Cuminecătură fie în biserică fie acolo unde s'au spovedit.

În speranța că veți da cuvenita ascultare acestor îndemnuri pastorale, primiți arhierești binecuvântări și doriri de tot binele.

+Arhiepiscop VALERIAN
9 Aprilie, 1976

DENIE

Din nou îs copil - primăvară cu denii -
Miros de salcâm, de pelin, de urzici
și mama îmi dă iar cămașa cea albă
cu jocuri de crini înfloriți în arnici.

Aduc din prisacă chiar lacrima lunii
arzând peste slovă în mâni de monah.
Mă'nchin Tie, Doamne, și pun lângă cruce,
adus de la stână, un fluier valah.

Dumitru Ichim

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Cuvioasa Muceniță Evdochia 1 martie

Evdochia a trăit în cetatea Iliopolis din Siria, în timpul împăratului Traian, fiind samariteancă. Era o tânără de o frumusețe rară, dar decăzută moral, trăind în păcat cu mulți tineri de neam bun. Si luând aur și bogății de la aceștia devenise foarte bogată. Dar iată că un monah, Gherman, trecând prin cetate, a poposit într-o casă care avea peretele lângă peretele Evdochiei. Deci, sculându-se noaptea monahul și spunându-și rugăciunile cu glas tare și citind cu evlavie despre Înfricoșata Judecată, Evdochia, care întâmplător în noaptea aceea era singură, l-a auzit și s-a cutremurat. Era prima dată în viața ei când auzea despre înfricoșata Judecată, era prima dată când își dădea seama de mulțimea și gravitatea păcatelor ei. A doua zi l-a chemat pe monah rugându-l să-i explice cele auzite și să o învețe ce trebuie să facă să se mântuiască. Monahul îi vorbește despre viața viitoare, despre dragostea lui Iisus Hristos și puterea Lui de a ierta păcatele celor ce se pocăiesc, apoi o sfătuiește să cheme un preot pentru a o pregăti pentru botez. Preotul îi spune că trebuie să renunțe la păcat și la modul ei de viață. Evdochia, în tulburarea ei, vrea să se mântuiască, dar totuși mai are tentații și îndoieli și cere un semn ca dovadă că renunțând la modul de viață de acum va trăi fericită în viața viitoare. Preotul o sfătuiește să renunțe la hainele ei bogate, să se îmbrace cu haine sărace, să se închidă în camera ei unde, postind și rugându-se timp de șapte zile să se gândească la toate păcatele pe care le-a făcut în viața ei și să-I ceară iertare lui Dumnezeu pentru ele. Evdochia a făcut așa, iar în a șaptea noapte a avut o viziune: "un tânăr prealuminat și înfricoșat, ale cărui haine erau mai albe decât zăpada" a dus-o în cer unde "era o lumină mare și prealuminată și am văzut multime nenumărată de oameni cu haine albe, bucurându-se și zâmbind unul către altul și veselindu-se negrăit. Aceia, văzându-mă venind către ei, mă întâmpinau cu cetele și cu bucurie mă sărutau ca pe o soră a lor..." (Viețile Sfinților, Martie). Tânărul i-a spus că este Sfântul Arhanghel Mihail și i-a explicat că "multă

bucurie se face cetelor îngerești în cer de câte ori vine din întunericul păcatului vreun păcătos întru lumina cea curată a pocăinței."

Evdochia a hotărât să renunțe la viața dinainte, s-a botezat, și-a eliberat servitorii dându-le cele necesare traiului, averea ei imensă a dat-o să fie împărțită săracilor, iar ea s-a călugărit. Sfânta Evdochia a dus o viață pustnicească foarte strictă, progresând mult duhovnicește. Pentru calitățile sale a fost aleasă stareță și pentru râvna ei a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni. Odată, Filostrat, unul din tinerii cu care păcătuisese înainte a reușit prin vicieșug să se strecoare lângă monahia Evdochia și cu vorbe viclene amintindu-i viața ei din trecut a încercat să o momească să se întoarcă înapoi. Sfânta Evdochia a suflat asupra lui și el a căzut mort. În urma unui vis în care Domnul o sfătuia să se roage pentru tânăr, Evdochia s-a rugat pentru el și tânărul a înviat, și-a cerut iertare pentru greșeala lui și a devenit creștin. Un grup de tineri cu care păcătuisese înainte, dând împăratului bani și mințindu-l că Evdochia a furat bogății i-au cerut să o scoată pe aceasta din mănăstire și să o aducă înapoi la ei. Prin grija lui Dumnezeu, cei 300 de soldați trimiși au fost împiedicați s-o aducă, apoi însuși fiul împăratului, care plecase să o aducă, moare. La sfatul lui Filostrat, împăratul a rugat-o pe Sfânta Evdochia să se roage pentru fiul său. Fiul a înviat, iar împăratul cu familia sa au crezut în Dumnezeu. Sfânta Evdochia a făcut și multe alte minuni. Ea a trăit 56 de ani de la botezul ei și a murit ca martir tăindu-i-se capul din ordinul iguvernatorului Vichentie. Sfânta Evdochia este sărbătorită în fiecare an pe 1 Martie.

Întrebări pentru părinți:

- Dacă în noaptea aceasta Dumnezeu ne ia sufletul și ajungând în fața Lui ne întreabă: "ce s-a ales de copiii pe care vi I-am dat?", ce vom răspunde? Câți din noi

Cont. la pag. 24

DURERILE EVEI

Iartă-mă, Doamne: adânc am greșit:
mai port în cellule otrava
din mărul oprit.
Mă trezesc întru lacrimi,
mă culc în suspine:
întreaga ființă a căzut
prin păcatul din mine.

Prin veacuri
durerii și morții dau vamă,
în mine se zbate durerea de mamă:
durerea de-a naște,
durerea de-a fi,
durerea de-a trece păcatul în fii
În umbre de meri

mai pulsează
păcatele sevei -
îmi car printre vremi
durerile Evei.

Sângerează pe cruce
jertfirea deplină -
fii mei
răstignit-au
pe Cel fără de vină.
Cuprinsă de frică
jelește-omenirea
și plânge' universul
și plânge zidirea.

"Ai greșit! Ai greșit!"
un înger mă ceartă.
"Doamne, mă iartă!
Doamne, mă iartă!"

"Iartă-mă, Doamne!
Te strig din argilă,
de fiucele Evei
ai milă, ai milă!"

E vremea, o Doamne,
să mă lepăd de mine;
mă'mbrac în lumina
pogorâtă din Tine!

Florica Bațu Ichim

Educarea ... *Cont. de la pag. 23*

- vom putea spune, cu capul sus, că ne-am făcut datoria de a-i aduce, curați, la Dumnezeu? O să spunem: "Doamne, dar am muncit atât de greu, nu am avut timp prea mult pentru ei" sau "Doamne, să vezi, nu au vrut să mă asculte, au spus că noi părinții suntem bătrâni și depășiți" sau; "Doamne, televizorul și școala și prietenii i-au stricat, ce putem noi să facem?", sau: "Păi, să vezi, Doamne, în ziua de azi, în America obiceiurile sunt altele, s-au schimbat vremile, tinerii au necesități fiziologice."
- Se dă o luptă puternică pentru sufletele copiilor noștri. Unii din noi, ne luptăm cu toată puterea să-i salvăm. Alții, am încercat, apoi disperați, am renunțat să mai luptăm. Iar alții am cedat de la început, lăsând "societatea de azi" să ne crească copiii. Și ce face "societatea de azi"? Îi învață că sexul în afara căsătoriei e perfect acceptabil, singura problemă fiind bolile venerice și riscul de a face copii, dar acestea pot fi prevenite dacă cumperi produsele lor, iar dacă totuși, rămâi gravidă uciderea pruncului în pântec se poate face oricând. De la păcatul desfrânării sunt împinși la păcatul avortului. Am cunoscut o fată care, la 16 ani avusese deja 3 avorturi. Lucrătorii sociali îi spusese că aceasta este normal, aceasta face parte din viață, doar să fie atentă, pe viitor să folosească produsele anticoncepționale. Si, parcă nu avem destule, acum a început o campanie puternică nu numai de justificare ci și de încurajare a

Cuvânt de Suflet *Cont. de la pag. 20*

Celor care cred că nici a posti nu ajută la ceva și nici a nu posti, le răspundem că postul are rostul lui și neputința unora de a-l împlini nu înseamnă lipsa lui de valoare. Aflați într-o procesiune interioară tainică spre Patimile și învierea Domnului, rânduiala postului ne ajută să ne delimităm de supremația materiei asupra spiritului. Nu materia e totul. Postind arătăm de fapt că spiritul și valorile spirituale sunt cele care au întâietate și că materia are valoare doar în măsura în care nu suprimă sau anihilează spiritul.

Biserica a rânduit ca duminicile ce ne conduc spre slăvitul praznic al Învierii Domnului, să constituie adevărate trepte de înălțare spirituală și în acest sens, suntem chemați cu toții să prăznuim duminica Ortodoxiei, să ne desfătăm de învățăturile Sf. Grigore Palama, să ne răcorim la umbra Sfintei Cruci, să-l laudăm pe Sf. Ioan Scărarul, sau să urmărim pilda pocăinței Sf. Maria Egipteanca. După un astfel de periplu, ajunși în duminica Floriilor sau Intrării Domnului în Ierusalim, cu siguranță că sufletele ne vor fi mult mai pregătite să primească lumina învierii lui Hristos.

Aș încheia cuvântul meu, îndemnându-vă pe fiecare după putință, să fiți mai buni, mai generoși față de cei aflați în suferințe și încercări, să-i alinați pe cei bolnavi și să vă bucurați cu cei ce se bucură. Făcând astfel sunt convins că indiferent de postii sau nu postii cu trupul, sufletul vă va posti și se va afla pregătit pentru lumina învierii.

+IRINEU. Episcop Vicar

homosexualității, principala țintă a acestei campanii fiind tinerii și în special copiii, cu cât mai mici, cu atât mai ușor de influențat.

- Mai avem vreo șansă să ne salvăm copiii? Da. Dumnezeu e mai tare decât diavolul. Trebuie să cerem ajutorul lui Dumnezeu. Apoi trebuie să ne îndreptăm greșelile noastre. O mamă al cărei bărbat plecase cu alte femei, i-a cerut ajutor fostului soț: băiatul ei cel mare, în vârstă de 14 ani, se culca cu cine nimerea. Tatăl l-a certat pe băiat, dar acesta l-a privit în ochi și i-a spus: "Tu îmi spui mie ce să fac?! Și mie îmi plac femeile!" Există multe familii destrămate. E greu să educi un copil când sunt doi părinți, dar atunci când e doar unul e și mai greu. Totuși, trebuie să luptăm. Dacă noi nu luptăm pentru sufletele lor, cine să lupte? În primul rând, copiii trebuie să simtă că îi iubim. Dacă simt că îi iubim, măcar o să ne asculte vorbele și dacă o să ne asculte vorbele poate o să se și gândească un pic la ceea ce le-am spus. Nu știm dacă o să pună în practică ceea ce le-am spus, dar noi avem datoria să le spunem adevărul, să-i învățăm ce e bine și ce este rău așa cum știm noi din moși strămoși și cum ne învață morala creștină. S-ar putea să ne asculte sau s-ar putea să rădă de noi sau s-ar putea să nu ne dea nici o atenție. Mai devreme sau mai târziu o să înțeleagă că avem dreptate și mai devreme sau mai târziu sufletele lor vor fi salvate. Totul este să le spunem, să știe. Ce s-ar fi întâmplat cu Sfânta Evdochia dacă nu l-ar fi auzit pe monahul Gherman, aflând astfel ce e bine și ce e rău? Să căutăm ajutor în rugăciune, să căutăm ajutor în Biserică, să căutăm ajutor de la preoții noștri. Le-am citit copiilor noștri din Biblie? Caută ei ajutor în credința lor când sunt dezorientați? Dar, oare, mai cred copiii noștri în Dumnezeu Grele întrebări, grele răspunsuri. Și totuși, la Dumnezeu totul este posibil. Cu ajutorul lui Dumnezeu, să luptăm din răspuțeri, pentru salvarea copiilor noștri.

Maica Preoteasă

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****
*****AUTO**MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S#125
P#394